

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 413/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 413/02	Vec C-616/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 1. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal correctionnel de Foix - Francúzsko) – trestné konanie proti Mathieuovi Blaiseovi a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Uvádzanie prípravkov na ochranu rastlín na trh – Nariadenie (ES) č. 1107/2009 – Platnosť – Zásada predbežnej opatrnosti – Definícia pojmu „účinná látka“ – Kumulácia účinných látok – Vierohodnosť postupu hodnotenia – Prístup verejnosti k spisu – Testy dlhodobej toxicity – Pesticídy – Glyfozát)	2

2019/C 413/03	Vec C-621/17: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria – Maďarsko) – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľov – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13/EHS – Článok 3 ods. 1 – Posúdenie nekalej povahy zmluvných podmienok – Článok 4 ods. 2 – Článok 5 – Povinnosť jasnej a zrozumiteľnej formulácie zmluvných podmienok – Podmienky, ktorými sa ukladá platba nákladov za nešpecifikované služby)	3
2019/C 413/04	Vec C-673/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 1. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 95/46/ES – Smernica 2002/58/ES – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Spracúvanie osobných údajov a ochrana súkromia v sektore elektronických komunikácií – Súbory cookies – Pojem súhlas dotknutej osoby – Vyhlásenie súhlasu formou vopred označeného začiarkavacieho políčka).....	4
2019/C 413/05	Vec C-18/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Informačná spoločnosť – Voľný pohyb služieb – Smernica 2000/31/ES – Zodpovednosť poskytovateľov sprostredkovateľských služieb – Článok 14 ods. 1 a 3 – Poskytovateľ hostingových služieb – Možnosť požiadať poskytovateľa služieb, aby ukončil porušovanie alebo mu predchádzal – Článok 18 ods. 1 – Hranice osobnej, vecnej a územnej pôsobnosti príkazu – Článok 15 ods. 1 – Neexistencia všeobecnej povinnosti monitorovania)	5
2019/C 413/06	Vec C-42/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof – Nemecko) – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, právna nástupkyňa spoločnosti Moneybox Deutschland GmbH (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Šiesta smernica 77/388/EHS – Oslobodenia – Článok 13 B písm. d) bod 3 – Transakcie týkajúce sa platieb – Služby poskytované spoločnosťou banke v súvislosti s prevádzkovaním bankomatov).....	6
2019/C 413/07	Vec C-70/18: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State – Holandsko) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom – Rozhodnutie č. 2/76 – Článok 7 – Rozhodnutie č. 1/80 – Článok 13 – Klausula „standstill“– Nové obmedzenie – Odobratie, spracovanie a uchovávanie biometrických údajov tureckých štátnych príslušníkov v centrálnom registračnom systéme – Naliehavé dôvody všeobecného záujmu – Cieľ predchádzať a zamedzovať podvodom s identitou a dokladmi – Články 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie – Právo na ochranu súkromia – Právo na ochranu osobných údajov – Proporcionalita)	6
2019/C 413/08	Vec C-93/18: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal in Northern Ireland – Spojené kráľovstvo) – Ermira Bajratar/Secretary of State for the Home Department (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Smernica 2004/38/ES – Právo pobytu štátneho príslušníka tretieho štátu, ktorý je priamym príbuzným maloletých občanov Únie po vzostupnej línii – Článok 7 ods. 1 písm. b) – Podmienka dostatočných zdrojov – Zdroje tvorené príjmami z práce vykonávanej bez povolenia na pobyt a pracovného povolenia)	7
2019/C 413/09	spojené veci C-152/18 P a C-153/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. októbra 2019 – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Európska centrálna banka, Európska komisia (Odvolyanie – Hospodárska a menová politika – Článok 127 ods. 6 ZFEÚ – Nariadenie (EÚ) č. 1024/2013 – Článok 4 ods. 1 písm. g) – Prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami na konsolidovanom základe – Nariadenie (EÚ) č. 468/2014 – Článok 2 bod 21 písm. c) – Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 – Článok 10 – Dohliadaná skupina – Inštitúcie, ktoré sú trvalo pridružené k ústrednému orgánu).....	8

2019/C 413/10	Vec C-197/18: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wien – Rakúsko) – konanie, ktoré začal Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 91/676/EHS – Ochrana vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov – Cieľ znížiť znečistenie – Vody zasiahnuté znečistením – Obsah dusičnanov maximálne 50 mg/l – Akčné programy prijaté členskými štátmi – Práva jednotlivcov na zmenu takéhoto programu – Aktívna legitímácia pred vnútroštátnymi orgánmi a súdmi).....	9
2019/C 413/11	Vec C-208/18: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší soud České republiky – Česká republika) – Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Článok 17 ods. 1 – Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv – Pojem „spotrebiteľ“ – Fyzická osoba obchodujúca na medzinárodnom devízovom trhu prostredníctvom maklérskej spoločnosti – Nariadenie (ES) č. 593/2008 (Rím I) – Smernica 2004/39/ES – Pojem „drobný klient“).....	10
2019/C 413/12	Vec C-260/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Warszawie – Poľsko) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, predtým Raiffeisen Bank Polska SA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Spotrebiteľské zmluvy – Nekalé podmienky – Hypotekárny úver indexovaný v cudzej mene – Zmluvná podmienka týkajúca sa určenia výmenného kurzu medzi menami – Účinky vyhlásenia nekalého charakteru zmluvnej podmienky – Možnosť súdu nahradiť nekalé podmienky prostredníctvom použitia všeobecných ustanovení civilného práva – Hodnotenie záujmu spotrebiteľa – Ďalšia existencia zmluvy bez nekalých podmienok).....	11
2019/C 413/13	Vec C-267/18: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București – Rumunsko) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné obstarávanie – Postupy verejného obstarávania – Smernica 2014/24/EÚ – Článok 57 ods. 4 – Nepovinné dôvody na vylúčenie – Vylúčenie hospodárskeho subjektu z účasti na postupe verejného obstarávania – Predčasné ukončenie predchádzajúcej zákazky z dôvodu čiastočného využitia subdodávateľa – Pojem „významné alebo pretrvávajúce nedostatky“ – Rozsah).....	12
2019/C 413/14	Vec C-272/18: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Rozhodné právo pre zmluvné záväzky – Vylúčenie práva obchodných spoločností z pôsobnosti Rímskeho dohovoru a nariadenia (ES) č. 593/2008 (Rím I) – Zmluva o poverení uzatvorená medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktorej výhradným účelom je správa podielu v komanditnej spoločnosti)	13
2019/C 413/15	Vec C-274/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeits-und Sozialgericht Wien – Rakúsko) – Mino Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Rámcová dohoda o práci na kratší pracovný čas – Doložka 4 – Zásada zákazu diskriminácie – Menej priaznivé zaobchádzanie s pracovníkmi na kratší pracovný čas v porovnaní s pracovníkmi na plný úväzok, pokiaľ ide o ich pracovnoprávne podmienky – Zákaz – Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje dlhšie maximálne obdobie pracovných pomerov na dobu určitú pre pracovníkov na kratší pracovný čas než pre pracovníkov na plný úväzok – Zásada pro rata temporis – Smernica 2006/54/ES – Rovnosť zaobchádzania s mužmi a ženami v zamestnaní a povolani – Článok 2 ods. 1 písm. b) – Pojem „nepriama diskriminácia“ na základe pohlavia – Článok 14 ods. 1 písm. c) – Pracovnoprávne podmienky a podmienky zamestnávania – Článok 19 – Dôkazné bremeno)	14
2019/C 413/16	Vec C-285/18: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – konanie začaté na návrh Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné obstarávanie – Smernica 2014/24/EÚ – Článok 12 ods. 1 – Pôsobnosť ratione temporis – Sloboda členských štátov pri výbere spôsobu poskytovania služieb – Obmedzenia – Verejné zákazky, ktoré sú predmetom tzv. „in house“ zadania zákazky – Interná transakcia – Prekrývanie sa verejnej zákazky a internej transakcie).....	15

2019/C 413/17	Vec C-302/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgicko) – X/Belgische Staat (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Prísťahovalecká politika – Postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom – Smernica 2003/109/ES – Podmienky na získanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom – Článok 5 ods. 1 písm. a) – Stabilné, pravidelné a dostatočné zdroje)	16
2019/C 413/18	Vec C-329/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa – Lotyšsko) – Valsts ieņēmumu dienests/„Altis“ SIA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Nadobudnutie potravín – Odpočet dane zaplatenej na vstupe – Zamietnutie odpočítania – Dodávateľ, ktorý je možno fiktívny – Podvod na DPH – Požiadavky týkajúce sa vedomosti zo strany nadobúdateľa – Nariadenie (ES) č. 178/2002 – Povinnosti výsledovateľnosti potravín a identifikácie dodávateľa – Nariadenie (ES) č. 852/2004 a nariadenie (ES) č. 882/2004 – Povinnosti registrácie prevádzkovateľov v potravinárskom odvetví – Dosah na právo na odpočítanie DPH).	16
2019/C 413/19	Vec C-378/18: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 – Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Článok 3 ods. 1 – Premlčacia doba – Nariadenia (EHS) č. 3887/92 a (ES) č. 2419/2001 – Integrovaný správny a kontrolný systém pre určité programy pomoci Spoločenstva – Vrátenie neoprávnených platieb – Uplatnenie miernejšieho pravidla o premlčaní).	17
2019/C 413/20	Vec C-632/18: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État – Belgicko) Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska a menová politika – Európsky systém národných a regionálnych účtov v Európskej únii – Nariadenie (EÚ) č. 549/2013 – Sektor verejnej správy – Kaptívna finančná inštitúcia – Pojem – Spoločnosť, ktorá pod kontrolou verejnej správy poskytuje domácnostiam s priemernými alebo nízkymi príjmami hypotekárne úvery).	18
2019/C 413/21	stanovisko 1/19: Žiadosť o stanovisko, ktorú podal Európsky parlament podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ.	19
2019/C 413/22	Vec C-522/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 9. júla 2019 – DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	19
2019/C 413/23	Vec C-523/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 9. júla 2019 – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	20
2019/C 413/24	Vec C-527/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n.o 6 de Ceuta (Španielsko) 9. júla 2019 – HG a IH/Bankia S.A.	21
2019/C 413/25	Vec C-582/19 P: Odvolanie podané 30. júla 2019: Holzer y Cia, SA de CV proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 23. mája 2019 v spojených veciach T-3/18 a T-4/18, Holzer y Cia/EUIPO – Ancco	22
2019/C 413/26	Vec C-591/19 P: Odvolanie podané 1. augusta 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 11. júna 2019 vo veci T-138/18, De Esteban Alonso/Komisia.	23
2019/C 413/27	Vec C-613/19 P: Odvolanie podané 14. augusta 2019: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 6. júna 2019 vo veci T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).	23

2019/C 413/28	Vec C-614/19 P: Odvolanie podané 14. augusta 2019: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 6. júna 2019 vo veci T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo.....	24
2019/C 413/29	Vec C-618/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 16. augusta 2019 – Ge.Fi.L. – Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania.....	24
2019/C 413/30	Vec C-649/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sād (Bulharsko) 3. septembra 2019 – trestné konanie proti IR.....	25
2019/C 413/31	Vec C-674/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) 10. septembra 2019 – „Skonis ir kvapas“ UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.....	26
2019/C 413/32	Vec C-684/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko) 17. septembra 2019 – mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR.....	27
2019/C 413/33	Vec C-704/19: Žaloba podaná 20. septembra 2019 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo.....	27
2019/C 413/34	Vec C-708/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) 25. septembra 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg.....	28
2019/C 413/35	Vec C-718/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle (Belgicko) 27. septembra 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres.....	29
2019/C 413/36	Vec C-724/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sād (Bulharsko) 1. októbra 2019 – trestné konanie proti HP.....	30
2019/C 413/37	Vec C-735/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) 7. októbra 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija.....	31
2019/C 413/38	Vec C-736/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) 7. októbra 2019 – ZS „Plaukti“/Lauku atbalsta dienests.....	32
2019/C 413/39	Vec C-737/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif de Montreuil (Francúzsko) 7. októbra 2019 – Bank of China Limited/Ministre de l'Action et des Comptes publics.....	33
2019/C 413/40	Vec C-739/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 7. októbra 2019 – VK/An Bord Pleanála.....	34
2019/C 413/41	Vec C-741/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Paris (Francúzsko) 8. októbra 2019 – Moldavská republika/spoločnosť Komstroy, právna nástupkyňa spoločnosti Energoalians.....	34
2019/C 413/42	Vec C-745/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski rajonen sād (Bulharsko) 10. októbra 2019 – PH, OI/„Eurobank Bulgaria“ AD.....	35

2019/C 413/43	Vec C-787/19: Žaloba podaná 23. októbra 2019 – Európska komisia/Rakúska republika	36
2019/C 413/44	Vec C-791/19: Žaloba podaná 25. októbra 2019 – Európska komisia/Poľská republika	36
Všeobecný súd		
2019/C 413/45	Vec T-586/14 RENV: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia („Dumping – Dovozy solárneho skla s pôvodom v Číne – Článok 2 ods. 7 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 7 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2016/1036] – Trhovohospodárske zaobchádzanie – Pojem „výrazná deformácia výrobných nákladov a finančnej situácie podnikov“ – Daňové zvýhodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie“)	38
2019/C 413/46	spojené veci T-755/15 a T-759/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Luxembursko a Fiat Chrysler Finance Europe/Komisia („Štátna pomoc – Pomoc poskytnutá Luxemburskom – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom a ukladá sa povinnosť vrátenia – Daňové rozhodnutie (tax ruling) – Výhoda – Zásada obvyklých trhových podmienok – Selektívnosť – Predpoklad – Obmedzenie hospodárskej súťaže – Vrátenie“).	39
2019/C 413/47	spojené veci T-760/15 a T-636/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Holandsko a i./Komisia („Štátna pomoc – Pomoc poskytnutá Holandskom – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom a ukladá sa povinnosť vrátenia – Daňové rozhodnutie (tax ruling) – Prevodné ceny – Výpočet základu dane – Zásada obvyklých trhových podmienok – Výhoda – Referenčný systém – Daňová a procesná autonómia členských štátov“).	40
2019/C 413/48	Vec T-105/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – HSBC Holdings a i./Komisia („Hospodárska súťaž – Kartely – Odvetvie úrokových derivátov denominovaných v eurách – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP – Manipulácia s medzibankovými referenčnými sadzbami Euribor – Výmena dôverných informácií – Obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa – Jediné a pokračujúce porušenie – Pokuty – Základná výška – Hodnota predaja – Článok 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Povinnosť odôvodnenia“).	41
2019/C 413/49	Vec T-217/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – FVE Holýšov I a i./Komisia („Štátna pomoc – Trh s elektrinou vyrábanou z obnoviteľných zdrojov – Opatrenia stanovujúce minimálnu cenu spätného nákupu elektriny vyrábanej z obnoviteľných zdrojov alebo priznávajúce bonus výrobcovi tejto elektriny – Úprava pôvodných opatrení – Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci po ukončení predbežného vyšetrovania vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ – Prijemcovia pomoci a akcionári príjemcov – Legitímna dôvera – Štátne zdroje – Právomoc Komisie posúdiť súlad opatrení s inými ustanoveniami práva Únie než sú ustanovenia týkajúce sa štátnej pomoci“)	42
2019/C 413/50	Vec T-391/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Rumunsko/Komisia („Inštitucionálne právo – Európska iniciatíva občanov – Ochrana národnostných a jazykových menšín – Posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti – Čiastočná registrácia – Zásada prenesenia právomocí – Neexistencia zjavného nedostatku legislatívnych právomocí Komisie – Povinnosť odôvodnenia – Článok 5 ods. 2 ZEÚ – Článok 4 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 211/2011 – Článok 296 ZFEÚ“)	43
2019/C 413/51	Vec T-466/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Printeos a i./Komisia („Hospodárska súťaž – Kartely – Trh štandardných/katalógových obálok a špeciálnych obálok s potlačou – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Čiastočné zrušenie z dôvodu porušenia povinnosti odôvodnenia – Pozmeňujúce rozhodnutie – Postup urovnania – Pokuty – Základná suma – Výnimočná úprava – Horná hranica 10 % celkového obratu – Článok 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 - Zásada ne bis in idem – Právna istota – Legitímna dôvera – Rovnosť zaobchádzania – Kumulácia sankcií – Proporcionalita – Spravidlivé zaobchádzanie – Neobmedzená súdna právomoc“)	44

2019/C 413/52	Vec T-780/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – US/ECB („Verejná služba – Zamestnanci ECB – Hodnotiaca správa za rok 2016 – Ročné prehodnocovania miezd a príplatkov – Zamietnutie rekvalifikácie zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie“) ...	44
2019/C 413/53	Vec T-13/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie Crédit Mutuel – Absolútne dôvody zamietnutia – Opisný charakter – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Rozlišovacia spôsobilosť nadobudnutá používaním – Vzájomná žaloba – Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) a článok 7 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Článok 59 ods. 1 písm. a) a článok 51 ods. 2 nariadenia 2017/1001“)	45
2019/C 413/54	Vec T-39/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – VF/ECB („Verejná služba – Zamestnanci ECB – Hodnotiaca správa za rok 2016 – Ročné prehodnocovania miezd a príplatkov – Zamietnutie rekvalifikácie zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie – Zásada riadnej správy veci verejných“)	46
2019/C 413/55	Vec T-68/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Tvar elipsovitej fľaše) („Ochranná známka Európskej únie – Prihláška trojrozmernej ochrannej známky Európskej únie – Tvar elipsovitej fľaše, ktorá je vypuklá a sploštená vpredu a vzadu – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	47
2019/C 413/56	Vec T-219/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Skútre) („Dizajn Spoločenstva – Konanie o výmazu – Zapísaný dizajn Spoločenstva predstavujúci skúter – Skorší dizajn Spoločenstva – Dôvod výmazu – Osobitý charakter – Odlišný celkový dojem – Informovaný užívateľ – Článok 6 a článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 6/2002 – Výklad v súlade s článkom 6 nariadenia č. 6/2002 – Neexistencia používania nezapísanej staršej národnej trojrozmernej ochrannej známky v zapísanom dizajne – Článok 25 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 6/2002 – Neexistencia neoprávneného použitia diela chráneného podľa autorského práva členského štátu v zapísanom dizajne – Článok 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002“) ..	47
2019/C 413/57	Vec T-255/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – US/ECB („Verejná služba – Zamestnanci ECB – Zmluva na dobu určitú – Zamietnutie rekvalifikácie zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie“)	48
2019/C 413/58	Vec T-356/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Volvo Trademark/EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS) („Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie V V-WHEELS – Staršie obrazové ochranné známky Európskej únie, staršie obrazové národné ochranné známky a staršie nezapísané obrazové ochranné známky VOLVO – Relatívny dôvod zamietnutia – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	49
2019/C 413/59	Vec T-458/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – Multifit/EUIPO (real nature) („Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie real nature – Absolútne dôvody zamietnutia – Opisný charakter – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	49
2019/C 413/60	Vec T-492/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro) („Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie Scanner Pro – Absolútny dôvod zamietnutia – Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním – Článok 7 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	50
2019/C 413/61	Vec T-507/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Francúzsko/Komisia („EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Výdavky Francúzska v rámci program osobitných alternatív pre odľahlosť a ostrovný charakter (POSEI) – Nesprávne účtovanie určitých zásielok banánov (rozpočtové roky 2013 až 2016) – Paušálna finančná oprava“)	51

2019/C 413/62	Vec T-650/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – Reaktor Group/EUIPO (REAKTOR) („Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie REAKTOR – Absolútne dôvody zamietnutia – Neexistencia opisného charakteru – Rozlišovacia spôsobilosť – Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Priama a konkrétna súvislosť s výrobkami a službami uvedenými v prihláške ochrannej známky“)	52
2019/C 413/63	Vec T-553/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – von Blumenthal a i./EIB („Verejná služba – Zamestnanci EIB – Odmena – Ročná úprava schémy základných platov – Metóda výpočtu – Zánik predmetu konania – Zastavenie konania“)	52
2019/C 413/64	Vec T-746/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania – Článok 137 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu – Súdne výdavky, ktorým možno predísť – Článok 139 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu“)	53
2019/C 413/65	spojené veci T-748/17 a T-770/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – TrekStor a Beats Electronics/EUIPO – Beats Electronics a TrekStor (iBeat) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania – Článok 137 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu – Súdne výdavky, ktorým možno predísť – Článok 139 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu“) .	54
2019/C 413/66	Vec T-749/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania – Článok 137 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu – Súdne výdavky, ktorým možno predísť – Článok 139 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu“)	55
2019/C 413/67	Vec T-566/19 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 13. septembra 2019 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland/Komisia („Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Štátna pomoc – Predĺženie lehoty – Nedostatok záujmu“)	56
2019/C 413/68	Vec T-613/19: Žaloba podaná 10. septembra 2019 – ENIL Brussels Office a i./Komisia	56
2019/C 413/69	Vec T-648/19: Žaloba podaná 26. septembra 2019 – Nike European Operations Netherlands BV a Converse Netherlands BV/Komisia	57
2019/C 413/70	Vec T-663/19: Žaloba podaná 30. septembra 2019 – Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)	58
2019/C 413/71	Vec T-693/19: Žaloba podaná 9. októbra 2019 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Ornuia (KERRYMAID)	59
2019/C 413/72	Vec T-696/19: Žaloba podaná 14. októbra 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)	60
2019/C 413/73	Vec T-697/19: Žaloba podaná 14. októbra 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)	61
2019/C 413/74	Vec T-705/19: Žaloba podaná 15. októbra 2019 – GV/Komisia	61
2019/C 413/75	Vec T-707/19: Žaloba podaná 16. októbra 2019 – FF&GB/EUIPO (ONE – OFF)	62

2019/C 413/76	Vec T-709/19: Žaloba podaná 21. októbra 2019 – GW/Dvor audítorov	63
2019/C 413/77	Vec T-720/19: Žaloba podaná 18. októbra 2019 – Ashworth/Parlament.....	64
2019/C 413/78	Vec T-675/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – Trifolio-M a i./EFSA.....	66
2019/C 413/79	Vec T-287/19: Uznesenie Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 (nacon)	66
2019/C 413/80	Vec T-494/19: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – CupoNation/EUIPO (Cyber Monday).....	66

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 413/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 406, 2.12.2019.

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 399, 25.11.2019.

Ú. v. EÚ C 383, 11.11.2019.

Ú. v. EÚ C 372, 4.11.2019.

Ú. v. EÚ C 363, 28.10.2019.

Ú. v. EÚ C 357, 21.10.2019.

Ú. v. EÚ C 348, 14.10.2019.

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 1. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal correctionnel de Foix - Francúzsko) – trestné konanie proti Mathieuovi Blaiseovi a i.

(Vec C-616/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Uvádzanie prípravkov na ochranu rastlín na trh – Nariadenie (ES) č. 1107/2009 – Platnosť – Zásada predbežnej opatrnosti – Definícia pojmu „účinná látka“ – Kumulácia účinných látok – Vierohodnosť postupu hodnotenia – Prístup verejnosti k spisu – Testy dlhodobej toxicity – Pesticídy – Glyfozát)

(2019/C 413/02)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal correctionnel de Foix

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

za účasti: Espace Émeraude

Výrok rozsudku

Preskúmanie položených otázok neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zrušení smerníc Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria – Maďarsko) – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

(Vec C-621/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľov – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13/EHS – Článok 3 ods. 1 – Posúdenie nekalej povahy zmluvných podmienok – Článok 4 ods. 2 – Článok 5 – Povinnosť jasnej a zrozumiteľnej formulácie zmluvných podmienok – Podmienky, ktorými sa ukladá platba nákladov za nešpecifikované služby)

(2019/C 413/03)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Gyula Kiss

Žalovaní: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Výrok rozsudku

1. Článok 4 ods. 2 a článok 5 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že z požiadavky, podľa ktorej musí byť zmluvná podmienka formulovaná jasne a zrozumiteľne, nevyplýva povinnosť, aby také zmluvné podmienky, o aké ide vo veci samej, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú obsiahnuté v zmluve o úvere uzatvorenej so spotrebiteľmi, pričom presne určujú sumu poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, spôsob ich výpočtu a dátum ich splatnosti, tiež podrobne špecifikovali všetky služby poskytované ako protihodnota dotknutých súm.
2. Článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že taká zmluvná podmienka, o akú ide vo veci samej, ktorá sa týka poplatkov za správu zmluvy o úvere a ktorá neumožňuje jednoznačne určiť konkrétne služby poskytované ako protihodnota, v zásade nespôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery na úkor spotrebiteľa značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami strán, ktoré vyplývajú zo zmluvy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 1. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH

(Vec C-673/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 95/46/ES – Smernica 2002/58/ES – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Spracúvanie osobných údajov a ochrana súkromia v sektore elektronických komunikácií – Súborný súhrn – Pojem súhlas dotknutej osoby – Vyhlásenie súhlasu formou vopred označeného začiarokavacieho políčka)

(2019/C 413/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Žalovaná: Planet49 GmbH

Výrok rozsudku

1. Článok 2 písm. f) a článok 5 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúcej sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009, v spojení s článkom 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/[ES] z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, ako aj článkom 4 bodom 11 a článkom 6 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46 (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), sa majú vykladať v tom zmysle, že súhlas uvedený v týchto ustanoveniach nie je účinne daný vtedy, keď je ukladanie informácií v koncovom zariadení používateľa internetovej stránky alebo pristupovanie k informáciám, ktoré sú tam už uložené, na základe cookies, povolené prostredníctvom vopred označeného začiarokavacieho políčka, ktorého označenie musí používateľ zrušiť, aby tak odmietol dať svoj súhlas.
2. Článok 2 písm. f) a článok 5 ods. 3 smernice 2002/58, zmenenej smernicou 2009/136, v spojení s článkom 2 písm. h) smernice 95/46, ako aj s článkom 4 bodom 11 a článkom 6 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 sa nemajú vykladať odlišne podľa toho, či informácie uložené v koncovom zariadení používateľa internetovej stránky alebo informácie, do ktorých sa v takom zariadení nahliada, predstavujú alebo nepredstavujú osobné údaje v zmysle smernice 95/46 a nariadenia 2016/679.
3. Článok 5 ods. 3 smernice 2002/58, zmenenej smernicou 2009/136, sa má vykladať v tom zmysle, že informácie, ktoré musí poskytovateľ služieb poskytnúť používateľovi internetovej stránky, zahŕňajú dĺžku funkčnosti súborov cookies, ako aj to, či tretie osoby majú alebo nemajú prístup k týmto cookies.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited

(Vec C-18/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Informačná spoločnosť – Voľný pohyb služieb – Smernica 2000/31/ES – Zodpovednosť poskytovateľov sprostredkovateľských služieb – Článok 14 ods. 1 a 3 – Poskytovateľ hostingových služieb – Možnosť požiadať poskytovateľa služieb, aby ukončil porušovanie alebo mu predchádzal – Článok 18 ods. 1 – Hranice osobnej, vecnej a územnej pôsobnosti príkazu – Článok 15 ods. 1 – Neexistencia všeobecnej povinnosti monitorovania)

(2019/C 413/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Eva Glawischnig-Piesczek

Žalovaná: Facebook Ireland Limited

Výrok rozsudku

Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode), a najmä jej článok 15 ods. 1, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby súd členského štátu mohol:

- uložiť poskytovateľovi hostingu, aby odstránil informácie alebo znemožnil prístup k informáciám, ktoré ukladá a ktorých obsah je totožný s obsahom informácie vyhlásenej predtým ako nezákonnej, a to bez ohľadu na to, kto požiadal o ukladanie týchto informácií,
- uložiť poskytovateľovi hostingu, aby odstránil informácie alebo znemožnil prístup k informáciám, ktoré ukladá a ktorých obsah je porovnateľný s obsahom informácie vyhlásenej predtým ako nezákonnej, pokiaľ monitorovanie a vyhľadávanie informácií dotknutých takým príkazom sú obmedzené na informácie, ktoré prenášajú správu s obsahom v podstate nelíšiacim sa od obsahu, ktorý bol vyhlásený za nezákonný, a ktoré obsahujú skutočnosti spresnené v príkaze, a pokiaľ rozdiely vo formulácii tohto porovnateľného obsahu v porovnaní s formuláciou informácie predtým vyhlásenej ako nezákonnej nie sú takej povahy, že by zaväzovali poskytovateľa hostingu, aby vykonal samostatné posúdenie tohto obsahu, a
- uložiť poskytovateľovi hostingu, aby odstránil informácie uvedené v príkaze alebo znemožnil k nim prístup na celosvetovej úrovni v rámci príslušného medzinárodného práva.

(¹) Ú. v. EÚ C 104, 19.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof – Nemecko) – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, právna nástupkyňa spoločnosti Moneybox Deutschland GmbH

(Vec C-42/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Šiesta smernica 77/388/EHS – Oslobodenia – Článok 13 B písm. d) bod 3 – Transakcie týkajúce sa platieb – Služby poskytované spoločnosťou banke v súvislosti s prevádzkovaním bankomatov)

(2019/C 413/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Finanzamt Trier

Žalovaná: Cardpoint GmbH, právna nástupkyňa spoločnosti Moneybox Deutschland GmbH

Výrok rozsudku

Článok 13 B písm. d) bod 3 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že medzi transakcie týkajúce sa platieb oslobodené od dane z pridanej hodnoty, upravené v tomto ustanovení, nepatrí poskytovanie služieb banke prevádzkujúcej bankomaty, ktoré spočíva v uvedení týchto bankomatov do prevádzky a ich udržiavaní v prevádzkyschopnom stave, v ich dopĺňaní, inštalovaní hardvéru a softvéru na účely snímania údajov z platobných kariet, v prenose žiadosti o autorizáciu vykonania výberu hotovosti banke, ktorá vydala použitú platobnú kartu, vo vyplatení požadovaných hotovostí a v zázname transakcie výberu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State – Holandsko) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P

(Vec C-70/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom – Rozhodnutie č. 2/76 – Článok 7 – Rozhodnutie č. 1/80 – Článok 13 – Klausula „standstill“ – Nové obmedzenie – Odobratie, spracovanie a uchovávanie biometrických údajov tureckých štátnych príslušníkov v centrálnom registračnom systéme – Naliehavé dôvody všeobecného záujmu – Cieľ predchádzať a zamedzovať podvodom s identitou a dokladmi – Články 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie – Právo na ochranu súkromia – Právo na ochranu osobných údajov – Proporcionalita)

(2019/C 413/07)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Odporcovia v odvolacom konaní: A, B, P

Výrok rozsudku

Článok 13 rozhodnutia č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie, prijatého Asociačnou radou zriadenou Dohodou o pridružení medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, ktorá bola podpísaná 12. septembra 1963 v Ankare Tureckou republikou na jednej strane a členskými štátmi EHS a Spoločenstvom na strane druhej, a ktorá bola uzavretá, schválená a potvrdená v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 64/732/EHS z 23. decembra 1963, sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá podmieňuje vydanie dočasného povolenia na pobyt v prospech štátnych príslušníkov tretích štátov, vrátane tureckých štátnych príslušníkov, podmienkou, že ich biometrické údaje sú odobraté, spracované a uchovávané v centrálnom registračnom systéme, predstavuje „nové obmedzenie“ v zmysle tohto ustanovenia. Takéto obmedzenie je však odôvodnené cieľom spočívajúcim v predchádzaní a zamedzovaní podvodom s identitou a dokladmi.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 7.5.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal in Northern Ireland – Spojené kráľovstvo) – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department

(Vec C-93/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Smernica 2004/38/ES – Právo pobytu štátneho príslušníka tretieho štátu, ktorý je priamym príbuzným maloletých občanov Únie po vzostupnej línii – Článok 7 ods. 1 písm. b) – Podmienka dostatočných zdrojov – Zdroje tvorené príjmami z práce vykonávanej bez povolenia na pobyt a pracovného povolenia)

(2019/C 413/08)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal in Northern Ireland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ermira Bajratari

Žalovaný: Secretary of State for the Home Department

za účasti: Aire Centre

Výrok rozsudku

Článok 7 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že maloletý občan Únie má dostatočné zdroje na to, aby sa nestal neprimeranou záťažou pre systém sociálnej pomoci hostiteľského členského štátu počas obdobia svojho pobytu, aj keď tieto zdroje pochádzajú z príjmov z činnosti, ktorú v tomto členskom štáte protizákonne vykonáva jeho otec, štátny príslušník tretej krajiny, bez povolenia na pobyt a bez pracovného povolenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. októbra 2019 – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Európska centrálna banka, Európska komisia

(spojené veci C-152/18 P a C-153/18 P) (¹)

(Odvolanie – Hospodárska a menová politika – Článok 127 ods. 6 ZFEÚ – Nariadenie (EÚ) č. 1024/2013 – Článok 4 ods. 1 písm. g) – Prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami na konsolidovanom základe – Nariadenie (EÚ) č. 468/2014 – Článok 2 bod 21 písm. c) – Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 – Článok 10 – Dohliadaná skupina – Inštitúcie, ktoré sú trvalo pridrúžené k ústrednému orgánu)

(2019/C 413/09)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

(Vec C-152/18 P)

Odvolateľka: Crédit mutuel Arkéa (v zastúpení: H. Savoie, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európska centrálna banka (ECB) (v zastúpení: K. Lackhoff, R. Bax a C. Olivier, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Honoré, avocat), Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník konania, ktorý podporuje ďalších účastníkov konania: Confédération nationale du Crédit mutuel (v zastúpení: M. Grégoire a C. De Jonghe, avocats)

(Vec C-153/18 P)

Odvolateľka: Crédit mutuel Arkéa (v zastúpení: H. Savoie, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európska centrálna banka (v zastúpení: K. Lackhoff, R. Bax a C. Olivier, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Honoré, avocat), Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník konania, ktorý podporuje ďalších účastníkov konania: Confédération nationale du Crédit mutuel (v zastúpení: C. De Jonghe a M. Grégoire, avocats)

Výrok rozsudku

1. Odvolania sa zamietajú.
2. Crédit mutuel Arkéa je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 7.5.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wien – Rakúsko) – konanie, ktoré začal Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

(Vec C-197/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 91/676/EHS – Ochrana vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov – Cieľ znížiť znečistenie – Vody zasiahnuté znečistením – Obsah dusičnanov maximálne 50 mg/l – Akčné programy prijaté členskými štátmi – Práva jednotlivcov na zmenu takehoto programu – Aktívna legitímácia pred vnútroštátnymi orgánmi a súdmi)

(2019/C 413/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

za účasti: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, predtým Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Výrok rozsudku

Článok 288 ZFEÚ, ako aj článok 5 ods. 4 a 5 a príloha I časť A bod 2 smernice Rady 91/676/EHS z 12. decembra 1991 o ochrane vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov sa majú vykladať v tom zmysle, že pod podmienkou, že vypúšťanie zlúčenín dusíka poľnohospodárskeho pôvodu významným spôsobom prispieva k znečisťovaniu podzemných vôd, také fyzické a právnické osoby, akými sú žalobcovia v konaní vo veci samej, musia mať možnosť požadovať od príslušných vnútroštátnych orgánov zmenu existujúceho akčného programu alebo prijatie doplňujúcich opatrení alebo účinnejších postupov stanovených v článku 5 ods. 5 tejto smernice, pokiaľ je obsah dusičnanov v podzemných vodách vyšší alebo by mohol byť vyšší ako 50 mg/l, ak by sa neprijali tieto opatrenia, v jednom alebo viacerých meracích bodoch v zmysle článku 5 ods. 6 uvedenej smernice.

(¹) Ú. v. EÚ C 268, 30.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší soud České republiky – Česká republika) – Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited

(Vec C-208/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Článok 17 ods. 1 – Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv – Pojem „spotrebiteľ“ – Fyzická osoba obchodujúca na medzinárodnom devízovom trhu prostredníctvom maklérskej spoločnosti – Nariadenie (ES) č. 593/2008 (Rím I) – Smernica 2004/39/ES – Pojem „drobný klient“)

(2019/C 413/11)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší soud České republiky

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Jana Petruchová

Druhý účastník konania: FIBO Group Holdings Limited

Výrok rozsudku

Článok 17 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že fyzická osoba, ktorá na základe takej zmluvy, ako je finančná diferencná zmluva uzatvorená s maklérskou spoločnosťou, uskutočňuje prostredníctvom nej transakcie na medzinárodnom devízovom trhu FOREX (Foreign Exchange), musí byť kvalifikovaná ako „spotrebiteľ“ v zmysle tohto ustanovenia, pokiaľ uzavretie tejto zmluvy nespadá do profesijnej alebo podnikateľskej činnosti tejto osoby, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Faktory ako hodnota transakcií uskutočňovaných na základe takých zmlúv, ako sú finančné diferencné zmluvy, veľkosť rizika finančných strát spojeného s uzavieraním takýchto zmlúv, prípadné znalosti a odbornosť tejto osoby v oblasti finančných nástrojov alebo jej aktívne konanie v rámci takýchto transakcií, sú ako také na účely tejto kvalifikácie v zásade irelevantné a skutočnosť, že sa článok 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) nevzťahuje na finančné nástroje alebo že je táto osoba „drobným klientom“ v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS, v zásade nemá ako taká na túto kvalifikáciu vplyv.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 200, 11.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Warszawie – Poľsko) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, predtým Raiffeisen Bank Polska SA

(Vec C-260/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Spotrebiteľské zmluvy – Nekalé podmienky – Hypotekárny úver indexovaný v cudzej mene – Zmluvná podmienka týkajúca sa určenia výmenného kurzu medzi menami – Účinky vyhlásenia nekalého charakteru zmluvnej podmienky – Možnosť súdu nahradiť nekalé podmienky prostredníctvom použitia všeobecných ustanovení civilného práva – Hodnotenie záujmu spotrebiteľa – Ďalšia existencia zmluvy bez nekalých podmienok)

(2019/C 413/12)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Žalovaná: Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, predtým Raiffeisen Bank Polska SA

Výrok rozsudku

1. Článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny súd po tom, ako konštatoval nekalú povahu niektorých podmienok úverovej zmluvy indexovanej v cudzej mene, v ktorej sa uvádza úroková sadzba priamo spojená s medzibankovou sadzbou dotknutej meny, zastával v súlade so svojím vnútroštátnym právom názor, že táto zmluva nemôže ďalej existovať bez týchto zmluvných podmienok z dôvodu, že ich vypustenie by malo za následok zmenu povahy hlavného predmetu uvedenej zmluvy.
2. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že na jednej strane treba dôsledky na situáciu spotrebiteľa vyvolané vyhlásením neplatnosti zmluvy ako celku, ako sú uvedené v rozsudku z 30. apríla 2014, Kásler a Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282), posudzovať vzhľadom na okolnosti existujúce alebo predvídateľné v čase sporu, a že na druhej strane je na účely tohto posudzovania rozhodujúca vôľa, ktorú v tejto súvislosti vyjadril spotrebiteľ.
3. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby boli medzery v zmluve, ktoré boli vyvolané vypustením nekalých podmienok v nej uvedených, vyplnené len na základe vnútroštátnych ustanovení všeobecnej povahy, ktoré stanovujú, že účinky vyjadrené v právnom akte sa dopĺňajú najmä účinkami vyplývajúcimi zo zásady spravodlivosti alebo z ustálených zvyklostí, a ktoré nie sú ustanoveniami dispozitívnej povahy ani ustanoveniami uplatniteľnými so súhlasom zmluvných strán.
4. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni zachovaniu nekalých podmienok uvedených v zmluve, ak by ich vypustenie viedlo k neplatnosti tejto zmluvy a súd sa domnieva, že v dôsledku takejto neplatnosti by sa vytvorili nepriaznivé účinky na spotrebiteľa, ak tento spotrebiteľ nesúhlasil s takýmto zachovaním.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 259, 23.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București – Rumunsko) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(Vec C-267/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné obstarávanie – Postupy verejného obstarávania – Smernica 2014/24/EÚ – Článok 57 ods. 4 – Nepovinné dôvody na vylúčenie – Vylúčenie hospodárskeho subjektu z účasti na postupe verejného obstarávania – Predčasné ukončenie predchádzajúcej zákazky z dôvodu čiastočného využitia subdodávateľa – Pojem „významné alebo pretrvávajúce nedostatky“ – Rozsah)

(2019/C 413/13)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Žalovaná: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Výrok rozsudku

Článok 57 ods. 4 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES sa má vykladať v tom zmysle, že využitie subdodávateľa pre časť prác zo strany hospodárskeho subjektu v rámci predchádzajúcej verejnej zákazky, o ktorom sa rozhodlo bez súhlasu verejného obstarávateľa a ktoré viedlo k predčasnému ukončeniu tejto zákazky, predstavuje významný alebo pretrvávajúci nedostatok pri plnení niektorej zásadnej požiadavky týkajúcej sa uvedenej zákazky v zmysle uvedeného ustanovenia, a teda môže odôvodniť vylúčenie tohto hospodárskeho subjektu z účasti na neskoršom postupe verejného obstarávania, ak verejný obstarávateľ, ktorý organizuje toto neskoršie verejné obstarávanie, po tom, čo sám posúdi dôveryhodnosť a spoľahlivosť hospodárskeho subjektu, ktorého sa týka predčasné ukončenie predchádzajúcej verejnej zákazky, dospeje k záveru, že takéto využitie subdodávateľa má za následok narušenie vzťahu dôvery s predmetným hospodárskym subjektom. Pred rozhodnutím o takomto vylúčení však musí verejný obstarávateľ v súlade s článkom 57 ods. 6 tejto smernice v spojení s odôvodnením 102 uvedenej smernice ponechať tomuto hospodárskemu subjektu možnosť predložiť nápravné opatrenia, ktoré prijal v nadväznosti na predčasné ukončenie predchádzajúcej verejnej zákazky.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 249, 16.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Vec C-272/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Rozhodné právo pre zmluvné záväzky – Vylúčenie práva obchodných spoločností z pôsobnosti Rímskeho dohovoru a nariadenia (ES) č. 593/2008 (Rím I) – Zmluva o poverení uzatvorená medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktorej výhradným účelom je správa podielu v komanditnej spoločnosti)

(2019/C 413/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Verein für Konsumenteninformation

Žalovaná: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Výrok rozsudku

1. Článok 1 ods. 2 písm. e) Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, otvoreného na podpis v Ríme 19. júna 1980, a článok 1 ods. 2 písm. f) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluvné záväzky, o aké ide vo veci samej, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poverení, ktorej predmetom je správa podielu v komanditnej spoločnosti, nie sú vylúčené z pôsobnosti tohto nariadenia a tohto dohovoru.
2. Článok 5 ods. 4 písm. b) Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky a článok 6 ods. 4 písm. a) nariadenia č. 593/2008 sa majú vykladať v tom zmysle, že vylúčenie stanovené v týchto ustanoveniach sa nevzťahuje na zmluvu o poverení, podľa ktorej sa služby majú poskytnúť spotrebiteľovi na diaľku v krajine jeho obvyklého pobytu z územia inej krajiny.
3. Článok 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že podmienka zmluvy o poverení správou podielu v komanditnej spoločnosti, o akú ide vo veci samej, uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktorá nebola individuálne dohodnutá a podľa ktorej rozhodným právom je právo členského štátu sídla komanditnej spoločnosti, je v zmysle tohto ustanovenia nekalá, ak uvádza spotrebiteľa do omylu tým, že v ňom vyvoláva dojem, že pre zmluvu je rozhodné iba právo tohto členského štátu, a neinformuje ho o tom, že podľa článku 5 ods. 2 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky a článku 6 ods. 2 nariadenia č. 593/2008 sa na neho vzťahuje aj ochrana, ktorú mu poskytujú kogentné ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré by v prípade neexistencie tejto podmienky bolo rozhodné.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 221, 25.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeits- und Sozialgericht Wien – Rakúsko) – Mínoo Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien

(Vec C-274/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Rámcová dohoda o práci na kratší pracovný čas – Doložka 4 – Zásada zákazu diskriminácie – Menej priaznivé zaobchádzanie s pracovníkmi na kratší pracovný čas v porovnaní s pracovníkmi na plný úväzok, pokiaľ ide o ich pracovnoprávne podmienky – Zákaz – Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje dlhšie maximálne obdobie pracovných pomerov na dobu určitú pre pracovníkov na kratší pracovný čas než pre pracovníkov na plný úväzok – Zásada pro rata temporis – Smernica 2006/54/ES – Rovnosť zaobchádzania s mužmi a ženami v zamestnaní a povolani – Článok 2 ods. 1 písm. b) – Pojem „nepriama diskriminácia“ na základe pohlavia – Článok 14 ods. 1 písm. c) – Pracovnoprávne podmienky a podmienky zamestnávania – Článok 19 – Dôkazné bremeno)

(2019/C 413/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Mínoo Schuch-Ghannadan

Žalovaná: Medizinische Universität Wien

Výrok rozsudku

1. Doložka 4 bod 1 rámcovej dohody o práci na kratší pracovný čas uzavretej 6. júna 1997, ktorá je uvedená v prílohe smernice Rady 97/81/ES z 15. decembra 1997 týkajúcej sa rámcovej dohody o práci na kratší pracovný čas, ktorú uzavreli UNICE, CEEP a ETUC, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá v prípade pracovníkov na dobu určitú, na ktorých sa vzťahuje, stanovuje dlhšiu maximálnu dobu pracovnoprávnych vzťahov pre pracovníkov na kratší pracovný čas než pre porovnateľných pracovníkov na plný úväzok, pokiaľ takéto rozdielne zaobchádzanie nie je odôvodnené objektívnymi dôvodmi a nie je primerané vo vzťahu k uvedeným dôvodom, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Doložka 4 bod 2 rámcovej dohody o práci na kratší pracovný čas sa má vykladať v tom zmysle, že zásada pro rata temporis, ktorá je v ňom uvedená, sa neuplatňuje na takúto právnu úpravu.
2. Článok 2 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá v prípade pracovníkov na dobu určitú, na ktorých sa vzťahuje, stanovuje dlhšiu maximálnu dobu pracovnoprávnych vzťahov pre pracovníkov na kratší pracovný čas než pre porovnateľných pracovníkov na plný úväzok, ak sa preukáže, že táto právna úprava nepriaznivo ovplyvňuje značne vyššie percento pracovníkov ženského pohlavia než pracovníkov mužského pohlavia, a ak uvedená právna úprava nie je objektívne odôvodnená legitímnym cieľom a prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa nie sú primerané a potrebné. Článok 19 ods. 1 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby účastník konania, ktorý sa cíti byť poškodený takouto diskrimináciou, musel na účely preukázania údajnej diskriminácie predložiť štatistické údaje alebo presné skutočnosti, ktoré sú zamerané na pracovníkov dotknutých predmetnou vnútroštátnou právnou úpravou, ak tento účastník konania k týmto štatistickým údajom alebo skutočnostiam nemá prístup alebo je tento prístup sťažený.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 285, 13.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – konanie začaté na návrh Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(Vec C-285/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné obstarávanie – Smernica 2014/24/EÚ – Článok 12 ods. 1 – Pôsobnosť racione temporis – Sloboda členských štátov pri výbere spôsobu poskytovania služieb – Obmedzenia – Verejné zákazky, ktoré sú predmetom tzv. „in house“ zadania zákazky – Interná transakcia – Prekrývanie sa verejnej zákazky a internej transakcie)

(2019/C 413/16)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Žalované: UAB „Irgita“, UAB „Kauno švara“

Výrok rozsudku

1. Situácia, o akú ide vo veci samej, v ktorej verejný obstarávateľ zadal verejnú zákazku právnickej osobe, nad ktorou vykonáva kontrolu podobnú kontrole, akú vykonáva nad svojimi organizačnými zložkami, v rámci konania, ktoré sa začalo v čase, keď ešte bola platná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby, a ktoré viedlo k uzavretiu zmluvy po zrušení tejto smernice, a to po 18. apríli 2016, spadá do pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES, ak verejný obstarávateľ s konečnou platnosťou rozhodol o otázke, či bol pred zadaním dotknutej verejnej zákazky povinný vyhlásiť výberové konanie po tomto dátume.
2. Článok 12 ods. 1 smernice 2014/24 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnemu pravidlu, ktorým členský štát podmieňuje uzatváranie interných transakcií najmä tým, že prostredníctvom procesov verejného obstarávania nemožno zaručiť kvalitu poskytovaných služieb, ich dostupnosť alebo kontinuitu, ak výber vyjadrený v prospech konkrétneho spôsobu poskytovania služieb vykonaný v štádiu pred zadaním verejnej zákazky rešpektuje zásady rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie, vzájomného uznávania, proporcionality a transparentnosti.
3. Článok 12 ods. 1 smernice 2014/24 v spojení so zásadou transparentnosti sa má vykladať v tom zmysle, že podmienky, ktorými členské štáty podmieňujú uzavretie interných transakcií, musia byť stanovené prostredníctvom konkrétnych a jasných pozitívno-právnych ustanovení upravujúcich verejné obstarávanie, ktoré musia byť dostatočne dostupné a ktorých uplatňovanie je predvídateľné, s cieľom vyhnúť sa akémukoľvek riziku svojvôle, čo v prejednávanej veci musí overiť vnútroštátny súd.
4. Uzavretie internej transakcie, ktorá spĺňa podmienky uvedené v článku 12 ods. 1 písm. a) až c) smernice 2014/24, nie je samo osebe v súlade s právom Únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 276, 6.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgicko) – X/Belgische Staat

(Vec C-302/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Prísťahovalecká politika – Postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom – Smernica 2003/109/ES – Podmienky na získanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom – Článok 5 ods. 1 písm. a) – Stabilné, pravidelné a dostatočné zdroje)

(2019/C 413/17)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: X

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok rozsudku

Článok 5 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktor[í] sú osobami s dlhodobým pobytom, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „zdroje“ uvedený v tomto ustanovení sa netýka len „vlastných zdrojov“ žiadateľa o postavenie osoby s dlhodobým pobytom, ale môže sa tiež vzťahovať aj na prostriedky poskytnuté tomuto žiadateľovi treťou osobou, pokiaľ sa vzhľadom na individuálnu situáciu dotknutého žiadateľa považujú za stabilné, pravidelné a dostatočné.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 276, 6.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa – Lotyšsko) – Valsts ieņēmumu dienests/„Altīc“ SIA

(Vec C-329/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Nadobudnutie potravín – Odpočet dane zaplatenej na vstupe – Zamietnutie odpočítania – Dodávateľ, ktorý je možno fiktívny – Podvod na DPH – Požiadavky týkajúce sa vedomosti zo strany nadobúdateľa – Nariadenie (ES) č. 178/2002 – Povinnosti vysledovateľnosti potravín a identifikácie dodávateľa – Nariadenie (ES) č. 852/2004 a nariadenie (ES) č. 882/2004 – Povinnosti registrácie prevádzkovateľov v potravinárskom odvetví – Dosah na právo na odpočítanie DPH)

(2019/C 413/18)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākā tiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Valsts ieņēmumu dienests

Žalovaná: „Altic“ SIA

Výrok rozsudku

1. Článok 168 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2010/45/EÚ z 13. júla 2010, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (DPH) zaplatenej na vstupe bolo zamietnuté zdaniteľnej osobe zúčastňujúcej sa na potravinovom reťazci, a to iba z dôvodu, ak keby bol riadne preukázaný, čo prináleží preveriť vnútroštátnemu súdu, že táto zdaniteľná osoba nedodržala povinnosti týkajúce sa identifikácie jej dodávateľov na účely vysledovateľnosti potravín, ktoré jej vyplývajú z článku 18 ods. 2 nariadenia č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín. Nedodržanie týchto povinností však môže predstavovať indíciu spomedzi iných indícií, ktoré spolu a navzájom súhlasne vedú k tomu, že zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že sa zúčastňuje na transakcii zahŕňajúcej podvod na DPH, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.
2. Článok 168 písm. a) smernice 2006/112, zmenenej smernicou Rady 2010/45, sa má vykladať v tom zmysle, že to, že zdaniteľná osoba zúčastňujúca sa na potravinovom reťazci neoverila registráciu svojich dodávateľov na príslušných orgánoch podľa článku 6 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 z 29. apríla 2004 o hygiene potravín a článku 31 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá, nie je relevantné na účely určenia, či zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že sa zúčastňuje na transakcii zahŕňajúcej podvod na DPH.

(¹) Ú. v. EÚ C 276, 6.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal

(Vec C-378/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 – Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Článok 3 ods. 1 – Premlčacia doba – Nariadenia (EHS) č. 3887/92 a (ES) č. 2419/2001 – Integrovaný správny a kontrolný systém pre určité programy pomoci Spoločenstva – Vrátanie neoprávnených platieb – Uplatnenie miernejšieho pravidla o premlčaní)

(2019/C 413/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Reinhard Westphal

Výrok rozsudku

Článok 49 ods. 6 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92, zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 118/2004 z 23. januára 2004, sa má vykladať v tom zmysle, že začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý toto ustanovenie upravuje, má byť stanovený v súlade s článkom 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev a zodpovedá v prípade pokračujúcich alebo opakujúcich sa nezrovnalostí dňu skončenia nezrovnalosti.

(¹) Ú. v. EÚ C 301, 27.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 3. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État – Belgicko) Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Vec C-632/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska a menová politika – Európsky systém národných a regionálnych účtov v Európskej únii – Nariadenie (EÚ) č. 549/2013 – Sektor verejnej správy – Kaptívna finančná inštitúcia – Pojem – Spoločnosť, ktorá pod kontrolou verejnej správy poskytuje domácnostiam s priemernými alebo nízkymi príjmami hypotekárne úvery)

(2019/C 413/20)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Žalovaný: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Výrok rozsudku

1. Ustanovenia prílohy A nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 549/2013 z 21. mája 2013 o európskom systéme národných a regionálnych účtov v Európskej únii sa majú vykladať v tom zmysle, že na účely určenia, či samostatná inštitucionálna jednotka, ktorú kontroluje verejná správa, patrí do sektora verejnej správy v zmysle revidovaného európskeho systému národných účtov zavedeného týmto nariadením, pokiaľ vykazuje charakteristiky kaptívnej finančnej inštitúcie, je potrebné preskúmať kritérium jej vystavenia ekonomickému riziku pri výkone jej činnosti.

2. Takú inštitucionálnu jednotku, o akú ide vo veci samej, ktorej stupeň nezávislosti od verejnej správy je obmedzený vnútroštátnou právnou úpravou, podľa ktorej uvedená inštitucionálna jednotka nemá plnú kontrolu nad správou jej aktív a pasív v rozsahu, v akom táto verejná správa jednak vykonáva kontrolu nad jej aktívami a jednak znáša časť rizika súvisiaceho s jej pasívami, možno klasifikovať ako kaptívnu finančnú inštitúciu v zmysle prílohy A bodov 2.21 až 2.23 nariadenia č. 549/2013, pokiaľ opatrenia kontroly stanovené v tejto vnútroštátnej právnej úprave môže vnútroštátny súd vykladať v tom zmysle, že spôsobujú, že dotknutá inštitucionálna jednotka nemôže konať nezávisle od verejnej správy, pretože táto verejná správa jej ukladá podmienky, za ktorých je táto inštitucionálna jednotka povinná konať bez toho, aby táto jednotka mala možnosť sama osebe ich podstatným spôsobom zmeniť.

(¹) Ú. v. EÚ C 4, 7.1.2019.

Žiadosť o stanovisko, ktorú podal Európsky parlament podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ

(stanovisko 1/19)

(2019/C 413/21)

Jazyk konania: všetky úradné jazyky

Žiadateľka

Európsky parlament (v zastúpení: D. Warin, O. Hrstková Šolcová, A. Neergaard, splnomocnení zástupcovia)

Otázky položené Súdnemu dvoru

- Sú článok 82 ods. 2 a článok 84 vhodným právnym základom právneho aktu Rady o uzavretí Istanbulskeho dohovoru v mene Únie alebo sa má uvedený akt zakladať na článku 78 ods. 2, článku 82 ods. 2 a článku 83 ods. 1 ZFEÚ, a je v dôsledku voľby právneho základu potrebné alebo možné rozdeliť rozhodnutie o podpísaní a uzavretí dohovoru na dve?
- Je uzavretie Istanbulskeho dohovoru Úniou podľa článku 218 ods. 6 ZFEÚ zlučiteľné so zmluvami, ak neexistuje spoločná dohoda všetkých členských štátov o ich súhlase s tým, aby boli uvedeným dohovorom viazané?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 9. júla 2019 – DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Vec C-522/19)

(2019/C 413/22)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: DC

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

2. Možno sa v súvislosti s článkom 394 [Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok)], ktorý stanovuje kritérium objektívneho úspechu, pokiaľ ide o trovy konania, domnievať, že ak sa nekalá podmienka týkajúca sa výdavkov vyhlási za neplatnú, ale účinky tejto neplatnosti sa obmedzia na vyššie uvedené rozdelenie výdavkov, znamená to porušenie zásad efektivity a nezáväznosti vyplývajúcich z práva Európskej únie v prípade, ak sa žalobe vyhovie čiastočne, a možno sa domnievať, že to spôsobuje opačný odstrašujúci účinok, v dôsledku čoho nie sú chránené oprávnené záujmy spotrebiteľov a užívateľov?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 9. júla 2019 – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Vec C-523/19)

(2019/C 413/23)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: ED

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽¹⁾, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

2. Možno sa v súvislosti s článkom 394 [Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok)], ktorý stanovuje kritérium objektívneho úspechu, pokiaľ ide o trovy konania, domnievať, že ak sa nekalá podmienka týkajúca sa výdavkov vyhlási za neplatnú, ale účinky tejto neplatnosti sa obmedzia na vyššie uvedené rozdelenie výdavkov, znamená to porušenie zásad efektivity a nezáväznosti vyplývajúcich z práva Európskej únie v prípade, ak sa žalobe vyhovie čiastočne, a možno sa domnievať, že to spôsobuje opačný odstrašujúci účinok, v dôsledku čoho nie sú chránené oprávnené záujmy spotrebiteľov a užívateľov?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n.o 6 de Ceuta (Španielsko) 9. júla 2019 – HG a IH/Bankia S.A.

(Vec C-527/19)

(2019/C 413/24)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n.º 6 de Ceuta

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: HG a IH

Žalovaná: Bankia S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽¹⁾, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

2. Možno sa v súvislosti s článkom 394 [Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok)], ktorý stanovuje kritérium objektívneho úspechu, pokiaľ ide o trovy konania, domnievať, že ak sa nekalá podmienka týkajúca sa výdavkov vyhlási za neplatnú, ale účinky tejto neplatnosti sa obmedzia na vyššie uvedené rozdelenie výdavkov, znamená to porušenie zásad efektivity a nezáväznosti vyplývajúcich z práva Európskej únie v prípade, ak sa žalobe vyhovie čiastočne, a možno sa domnievať, že to spôsobuje opačný odstrašujúci účinok, v dôsledku čoho nie sú chránené oprávnené záujmy spotrebiteľov a užívateľov?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288

Odvolanie podané 30. júla 2019: Holzer y Cia, SA de CV proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 23. mája 2019 v spojených veciach T-3/18 a T-4/18, Holzer y Cia/EUIPO – Ancco

(Vec C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Holzer y Cia, SA de CV (v zastúpení: N. A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Ancco, Inc.

Uznesením z 22. októbra 2019 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a Holzer y Cia, SA de CV znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolaie podané 1. augusta 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 11. júna 2019 vo veci T-138/18, De Esteban Alonso/Komisia**(Vec C-591/19 P)**

(2019/C 413/26)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Odvolaieľka:* Európska komisia (v zastúpení: B. Mongin a J. Baquero Cruz, splnomocnení zástupcovia)*Ďalší účastník konania:* Fernando De Esteban Alonso**Návrhy odvolaieľky**

- zrušiť rozsudok z 11. júna 2019 (T-138/18),
- zamietnuť žalobu podanú na prvom stupni,
- uložiť pánovi De Estebanovi Alonsovi znášať trovy konania na oboch stupňoch.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia svojím prvým odvolacím dôvodom založeným na nesprávnom právnom posúdení skutkových okolností s ohľadom na článok 4 rozhodnutia Komisie č. 1999/396 tvrdí, že Všeobecný súd nemohol rozhodnúť, že pán De Esteban Alonso mal byť posudzovaný „rovnako ako“ osoby, ktorých mená boli uvedené v záveroch OLAF zaslaných francúzskym úradom 19. marca 2003 ani nemal byť považovaný, že bol prinajmenšom osobne angažovaný v skutkových okolnostiach, pretože dotknutý úradník nespadal do ani jednej z týchto kategórií.

Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 9 ods. 4 nariadenia č. 1073/1999, podľa ktorého inštitúcie musia na základe správy OLAF podniknúť „opatrenia, najmä disciplinárne alebo súdne, ku ktorým ich oprávňujú výsledky tohto vyšetrovania...“. Komisia tvrdí, že toto ustanovenie nemožno vykladať v opačnom zmysle tak, že obmedzuje diskrečnú právomoc, ktorou disponuje na obranu záujmov Únie, a najmä nie tak, že jej bráni vystupovať ako poškodený účastník v trestnom konaní a podať sťažnosť na vnútroštátne orgány, ak to považuje za vhodné na základe informácií, ktoré má k dispozícii, a to aj vo fáze pred prijatím akejkoľvek správy OLAF.

Vo svojom treťom odvolacom dôvode uvádzanom subsidiárne Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nemohol vyhovieť žalobe o náhradu škody, pretože neexistovala príčinná súvislosť. Všeobecný súd sa neprimerane odklonil od svojej judikatúry, podľa ktorej neexistuje dostatočne priama príčinná súvislosť medzi poskytovaním informácií OLAF vnútroštátnym orgánom a údajne spôsobenou škodou.

Odvolaie podané 14. augusta 2019: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 6. júna 2019 vo veci T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)**(Vec C-613/19 P)**

(2019/C 413/27)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania***Odvolaieľka:* Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (v zastúpení: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Autec AG

Uznesením z 24. októbra 2019 Súdny dvor Európskej únie (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 14. augusta 2019: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 6. júna 2019 vo veci T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-614/19 P)

(2019/C 413/28)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (v zastúpení: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Autec AG

Uznesením z 24. októbra 2019 Súdny dvor Európskej únie (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 16. augusta 2019 – Ge.Fi.L. – Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania

(Vec C-618/19)

(2019/C 413/29)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ge.Fi.L. – Gestione Fiscalità Locale SpA

Žalovaný: Regione Campania

Prejudiciálna otázka

Bráni právo [Európskej únie], najmä zásada slobodného poskytovania služieb a zásada maximálnej otvorenosti verejného obstarávania služieb v prospech hospodárskej súťaže, regionálnej právnej norme, ako je článok 1 odsek 121 zákona regiónu Kampánia č. 16 zo 7. augusta 2014, ktorý umožňuje priame zadanie zákazky na služby týkajúce sa správy dane z motorových vozidiel v regióne Kampánia v prospech ACI bez verejnej súťaže?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen säd (Bulharsko) 3. septembra 2019 – trestné konanie proti IR

(Vec C-649/19)

(2019/C 413/30)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Specializiran nakazatelen säd

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

IR

Prejudiciálne otázky

Vzťahujú sa práva obvineného podľa článku 4 (najmä právo podľa článku 4 ods. 3), podľa článku 6 ods. 2 a podľa článku 7 ods. 1 smernice 2012/13⁽¹⁾ na obvineného, ktorý bol zatknutý na základe európskeho zatykača?

V prípade kladnej odpovede na uvedenú otázku, má sa článok 8 rámcového rozhodnutia 2002/584 vykladať v tom zmysle, že pripúšťa zmenu v obsahu európskeho zatykača oproti formuláru uvedenému v prílohe, najmä vloženie nového textu do tohto formulára týkajúceho sa práv vyžadanej osoby voči súdnym orgánom členského štátu vydávajúceho zatykač napadnúť vnútroštátny zatykač a európsky zatykač?

V prípade zápornej odpovede na druhú otázku, je v súlade s odôvodnením 12, s článkom 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, článkom 4, článkom 6 ods. 2 a článkom 7 ods. 1 smernice 2012/13/EÚ a s článkami 6 a 47 Charty, ak sa európsky zatykač vydá presne podľa formuláru uvedeného v prílohe (t. j. bez poučenia vyžadanej osoby o jej právach, ktoré môže uplatniť na súdnom orgáne vydávajúcom zatykač) a súdny orgán vydávajúci zatykač túto osobu bezodkladne po tom, čo sa dozvie o jej zatknutí, poučí o jej právach a zašle jej príslušné dokumenty?

Ak neexistuje nijaký iný právny prostriedok na zaručenie práv osoby zatknutej na základe európskeho zatykača podľa článku 4, najmä práva podľa článku 4 ods. 3, podľa článku 6 ods. 2 a podľa článku 7 ods. 1 smernice 2012/13/EÚ, je rámcové rozhodnutie 2002/584 platné?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 2012, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) 10. septembra 2019 – „Skonis ir kvapas“ UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Vec C-674/19)

(2019/C 413/31)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Skonis ir kvapas“ UAB

Žalovaný: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 2 ods. 2 smernice Rady 2011/64/EÚ⁽¹⁾ z 21. júna 2011 o štruktúre a sadzbách spotrebnej dane z tabakových výrobkov vykladať v tom zmysle, že tabak do vodnej fajky, o aký ide v predjednávanej veci [to znamená pozostávajúci z tabaku (do 24 %), cukrového sirupu, glycerínu, ochucujúcich a konzervačných látok] sa považuje na účely uplatňovania tohto ustanovenia za spadajúci pod výrobky, ktoré „pozostávajú... z časti z iných látok, ako je tabak“?
2. Má sa článok 5 ods. 1 smernice 2011/64/EÚ, a to aj v prípadoch, keď sa má uplatňovať spolu s článkom 2 ods. 2 tejto smernice, vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak tabak obsiahnutý v zmesi určenej na fajčenie – v tomto prípade tabak do vodnej fajky (napadnutý výrobok v posudzovanej veci) – spĺňa kritériá uvedené v článku 5 ods. 1 smernice 2011/64/EÚ, sa celá táto zmes považuje za tabak na fajčenie bez ohľadu na ďalšie látky v nej obsiahnuté?
3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku, má sa článok 2 ods. 2 a/alebo článok 5 ods. 1 smernice 2011/64/EÚ vykladať v tom zmysle, že celý napadnutý výrobok, akým je výrobok vo veci samej, vyrobený zmiešaním jemne rezaného tabaku s inými tekutými a obvykle jemnými látkami (cukrový sirup, glycerín, ochucujúce látky a konzervačné látky) sa má považovať na účely uplatňovania tejto smernice za tabak na fajčenie?
4. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku a kladnej odpovede na prvú a tretiu otázku majú sa ustanovenia položky 2 403 kombinovanej nomenklatúry stanovenej v prílohe I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87⁽²⁾ z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku v znení nariadenia Komisie (EÚ) č. 1006/2011 z 27. septembra 2011, vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 927/2012 z 9. októbra 2012, vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 1001/2013 zo 4. októbra 2013 a vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 1101/2014 zo 16. októbra 2014 vykladať v tom zmysle, že také zložky tabaku do vodnej fajky ako 1. cukrový sirup; 2. ochucujúce látky a/alebo 3. glycerín sa nemajú považovať za „náhradky tabaku“?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 176, 2011, s. 24.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko) 17. septembra 2019 – mk
advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR**

(Vec C-684/19)

(2019/C 413/32)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: mk advokaten GbR

Odporkyňa v odvolacom konaní: MBK Rechtsanwälte GbR

Prejudiciálna otázka

Používa tretia osoba, ktorá je spomenutá v zázname zverejnenom na webovej stránke, ktorý obsahuje označenie identické s ochrannou známkou, túto známku v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 2008/95/ES⁽¹⁾, ak záznam nie je umiestnený touto treťou osobou, ale je prevzatý prevádzkovateľom webovej stránky z iného záznamu, ktorý umiestnila tretia osoba spôsobom porušujúcim ochrannú známku?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 299, 2008, s. 25).

Žaloba podaná 20. septembra 2019 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-704/19)

(2019/C 413/33)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: B. Stromsky a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia)

Žalované: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Španielske kráľovstvo tým, že v stanovených lehotách neprijalo všetky opatrenia potrebné na to, aby bola od hlavného príjemcu, spoločnosti Telecom Castilla-La Mancha S.A., vymožená štátna pomoc vyhlásená za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom v článku 1 rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/1385 z 1. októbra 2014 o štátnej pomoci SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) uplatňovanej orgánmi autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach regiónu Kastília-La Mancha⁽¹⁾, a tým, že nepotvrdilo zrušenie všetkých platieb uvedenej pomoci a neoznámilo Komisii v stanovenej lehote opatrenia prijaté na účely vyhovenia danému rozhodnutiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ a z článkov 3 a 4 uvedeného rozhodnutia, a

— uložiť Španielskemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Španielske kráľovstvo nevyhovelo danému rozhodnutiu v lehotách stanovených v článku 4 ods. 2 a 3 rozhodnutia.

Španielske kráľovstvo stále nedosiahlo vrátenie celej čiastky pomoci od hlavného príjemcu, konkrétne spoločnosti Telecom Castilla-La Mancha, S.A. Španielske kráľovstvo nepotvrdilo, či prestalo vyplácať pomoc po prijatí rozhodnutia. Neexistencia vrátenia v plnom rozsahu čiastok pomoci udelenej spoločnosti Telecom CLM a neexistencia dostatočných dôkazov o zrušení všetkých ďalších platieb predstavuje porušenie povinnosti Španielskeho kráľovstva podľa článku 3 rozhodnutia.

Navyše Španielske kráľovstvo v stanovenej lehote neoznámilo Komisii požadované informácie týkajúce sa výkonu rozhodnutia, ako požaduje jeho článok 4 ods. 3 a 4.

(¹) Ú. v. EÚ L 222, 2016, s. 52.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) 25. septembra 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg

(Vec C-708/19)

(2019/C 413/34)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Von Aschenbach & Voss GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Duisburg

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 1 ods. 1 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2017/271 zo 16. februára 2017, ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením Rady (ES) č. 925/2009 na dovoz určitých hliníkových fólií s pôvodom v Čínskej ľudovej republike na dovoz určitých mierne upravených hliníkových fólií (¹), neplatný, lebo odporuje článku 13 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (²), keďže týmto ustanovením bolo antidumpingové clo, ktoré bolo podľa vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/2384 zo 17. decembra 2015, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz

určitých hliníkových fólií s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa dovozu určitých hliníkových fólií s pôvodom v Brazílii po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009⁽¹⁾, uložené na hliníkovú fóliu pre domácnosť, rozšírené aj na upravované hliníkové fólie, pričom toto ustanovenie stanovuje, že upravované hliníkové fólie sú oslobodené od antidumpingového cla len za podmienok uvedených v článku 1 ods. 4 vykonávacieho nariadenia 2017/271?

2. Je článok 1 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2017/271 neplatný, lebo Komisia sa pri prijímaní vykonávacieho nariadenia 2017/271 dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže jej predpoklad, že 80 % výrobkov, ktoré sú predmetom prešetrovania, tvoria mierne upravené výrobky, nie je dostatočne odôvodnený?
3. Je článok 1 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2017/271 neplatný, lebo Komisia sa pri prijímaní vykonávacieho nariadenia 2017/271 dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže nepreskúmala konečné použitie dovezených hliníkových fólií v EÚ?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 40, 2017, s. 51.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 332, 2015, s. 63.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle (Belgicko) 27. septembra 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Vec C-718/19)

(2019/C 413/35)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour constitutionnelle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Žalovaná: Conseil des ministres

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právo Únie a presnejšie články 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004, o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na občanov Únie a ich rodinných príslušníkov uplatňuje ustanovenia podobné tým, ktorými sa vo vzťahu k štátnym príslušníkom tretích krajín preberá článok 7 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008, o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území“, t. j. ustanovenia, ktoré dovoľujú donútiť občana Únie alebo jeho rodinného príslušníka, aby dodržal preventívne opatrenia s cieľom zabrániť akémukoľvek riziku úteku, kým plynie lehota, ktorá mu bola poskytnutá na opustenie územia v nadväznosti na prijatie rozhodnutia o ukončení práva na pobyt z dôvodov verejného poriadku, alebo kým plynie predĺženie tejto lehoty?

2. Má sa právo Únie a presnejšie články 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004, „o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS“ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na občanov Únie a ich rodinných príslušníkov, ktorí nespĺnili rozhodnutie o ukončení práva na pobyt prijaté z dôvodu verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti, uplatňuje rovnaké ustanovenie, aké sa uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín v tej istej situácii, pokiaľ ide o maximálnu dobu zadržania na účely vyhostenia, t. j. osem mesiacov?

(¹) Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sād (Bulharsko) 1. októbra 2019 – trestné konanie proti HP

(Vec C-724/19)

(2019/C 413/36)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Specializiran nakazatelen sād

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

HP

Prejudiciálne otázky

Je v súlade s článkom 2 písm. c) bodom i) smernice 2014/41 (¹), ako aj so zásadou ekvivalencie, také vnútroštátne ustanovenie [článok 5 ods. 1 bod 1 zákona za Evropejskata zapoved za razsledvane (zákon o európskom vyšetrovacom príkaze)], podľa ktorého je v predsúdnom štádiu trestného konania príslušným orgánom pre vydanie európskeho vyšetrovacieho príkazu, týkajúceho sa poskytnutia prevádzkových údajov a lokalizačných údajov v súvislosti s telekomunikačnou prevádzkou, prokurátor, kým v rovnakých vnútroštátnych prípadoch sa za príslušný orgán považuje sudca?

Nahrádza uznanie takéhoto európskeho vyšetrovacieho príkazu príslušným orgánom vykonávajúceho štátu (prokurátor alebo vyšetrovací sudca) súdny príkaz, ktorý sa vyžaduje v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov vydávajúceho štátu?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 2014, s.1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) 7. októbra 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Vec C-735/19)

(2019/C 413/37)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Žalovaná: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Prejudiciálne otázky

1. Bráni správne uplatňovaniu článku 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie, ⁽¹⁾ vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že sa cena akcie pri povinnej ponuke na spätný nákup vypočíta vydelením čistých aktív cieľovej spoločnosti (vrátane nekontrolných, menšinových, podielov) počtom emitovaných akcií?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, teda v tom zmysle, že čisté aktíva cieľovej spoločnosti nezahŕňajú nekontrolné alebo menšinové podiely, možno považovať metódu stanovenia ceny akcie, na pochopenie ktorej je potrebné uplatniť jednu z metód týkajúcich sa sudcovskej tvorby práva – teleologické zúženie –, za jasne určenú v zmysle článku 5 ods. 4 druhého pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie?
3. Je zlučiteľná s článkom 5 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie, teda so stanovením primeranej ceny, vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že sa z týchto troch možných variantov má vybrať najvyššia cena:
 1. cena, za ktorú navrhovateľ alebo osoby konajúce s ním v zhode nadobudnú akcie cieľovej spoločnosti v predchádzajúcich 12 mesiacoch. V prípade nadobudnutia akcií za odlišné ceny bude cenu spätného nákupu tvoriť najvyššia z nákupných cien akcií počas 12 mesiacov pred vznikom zákonnej povinnosti predložiť ponuku na spätný nákup;
 2. priemerná vážená cena akcie na regulovanom trhu alebo v multilaterálnom obchodnom systéme s najvyšším objemom transakcií s predmetnými akciami za posledných 12 mesiacov. Priemerná vážená cena akcie sa vypočíta na základe 12 mesiacov pred vznikom zákonnej povinnosti predložiť ponuku na spätný nákup;
 3. hodnota akcie vypočítaná vydelením čistých aktív cieľovej spoločnosti počtom emitovaných akcií. Čisté aktíva sa vypočítajú odpočítaním časti vlastných akcií a záväzkov od celkovej sumy aktív cieľovej spoločnosti. Ak má cieľová spoločnosť akcie s rôznymi nominálnymi hodnotami, na výpočet hodnoty akcie sa čisté aktíva rozdelia proporcionálne k percentuálnemu podielu každej nominálnej hodnoty akcie na základnom imaní?

4. Ak metóda výpočtu stanovená vnútroštátnym právom, pri uplatnení miery voľnej úvahy, ktorú [členským štátom] priznáva článok 5 ods. 4 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie, vedie k vyššej cene ako je cena uvedená v článku 5 ods. 4 prvom pododseku, je zlučiteľné s cieľom smernice vybrať si vždy vyššiu cenu?
5. Môže vnútroštátne právo stanoviť obmedzenie náhrady škody v prípade, keď vznikne škoda jednotlivcovi v dôsledku nesprávneho uplatnenia práva Európskej únie, ak sa toto obmedzenie vzťahuje rovnako na škody spôsobené nesprávnym uplatnením vnútroštátneho práva, ako aj na škody spôsobené nesprávnym uplatnením práva Únie?
6. Priznávajú ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie, uplatniteľné na prejednávany prípad, práva jednotlivcom, teda je splnená príslušná požiadavka na vznik zodpovednosti štátu?

(¹) Ú. v. EÚ L 142, 2004, s. 12; Mim. vyd. 17/002, s. 20.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) 7. októbra 2019 – ZS „Plaukti“/Lauku atbalsta dienests

(Vec C-736/17)

(2019/C 413/38)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ZS „Plaukti“

Žalovaná: Lauku atbalsta dienests

Prejudiciálne otázky

1. Uplatní sa článok 16 ods. 5 tretí pododsek nariadenia Komisie (EÚ) č. 65/2011 (¹) z 27. januára 2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krízového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka, na prípad, v ktorom žiadateľ nesplnil požiadavky týkajúce sa kosby plochy, v súvislosti s ktorou bola podaná žiadosť o pomoc na zachovanie biodiverzity na pasienkoch (požiadavka, ktorá ide nad rámec povinných minimálnych požiadaviek upravených v článku 39 ods. 3 nariadenia č. 1698/2005 (²)), pričom nedošlo k nijakej zmene v skupine plodín?
2. Možno za jediné porušenie súčasne uložiť sankciu stanovenú v článku 16 ods. 5 treťom pododseku nariadenia Komisie (EÚ) č. 65/2011 z 27. januára 2011 a sankciu upravenú v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 65/2011?

3. Bránia články 4 a 6 nariadenia Rady (ES) č. 73/2009⁽³⁾ z 19. januára 2009 v spojení s článkom 39 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že tá istá požiadavka môže byť povinnou minimálnou požiadavkou (povinnosťou) a zároveň ukladať prísnejšie povinnosti než povinné minimálne požiadavky (požiadavka na vyplatenie agroenvironmentálnej platby)?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 25, 2011, s. 5.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 277, 2005, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003 (Ú. v. EÚ L 30, 2009, s. 16).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif de Montreuil (Francúzsko) 7. októbra 2019 –
Bank of China Limited/Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Vec C-737/19)

(2019/C 413/39)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal administratif de Montreuil

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bank of China Limited

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciálne otázky

1. Sú riešenia rozsudku z 24. januára 2019, „Morgan Stanley & Co International plc proti Ministre de l'Économie et des Finances“, C-165/17, uplatniteľné v prípade, keď pobočka uskutočňuje v členskom štáte na jednej strane transakcie podliehajúce DPH a na druhej strane plnenia v prospech svojho ústredia a pobočiek usadených v treťom štáte?
2. Pokiaľ sa pobočka so sídlom v členskom štáte domáha práva na odpočítanie dane na základe výdavkov, ktoré vynaložila na účely uskutočnenia plnení v prospech svojho ústredia so sídlom v treťom štáte, a síce vývozov finančných a bankových služieb, môže si zdaniteľná osoba odpočítať daň z pridanej hodnoty podľa písmena a) článku 169 alebo podľa písmena c) tohto článku?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku a v prípade, že pobočka môže žiadať o odpočítanie dane podľa písmena a) článku 169, za akých podmienok sa bankové transakcie uskutočnené ústredím so sídlom v treťom štáte môžu považovať za transakcie, ktoré zakladajú právo na odpočítanie dane, ak boli vykonané v členskom štáte, v ktorom vznikli výdavky podliehajúce dani z pridanej hodnoty? V prípade kladnej odpovede na prvú otázku a v prípade, že pobočka môže žiadať o odpočítanie dane podľa písmena c) článku 169, za akých podmienok možno odberateľa považovať za usadeného mimo Európskej únie, keď sa pobočka nachádza v Európskej únii a s ústredím tvorí jeden a ten istý právny subjekt?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 7. októbra 2019 – VK/An Bord Pleanála**(Vec C-739/19)**

(2019/C 413/40)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: VK

Odporkyňa: An Bord Pleanála

Prejudiciálne otázky

1. Má členský štát zakázané, aby uplatnil možnosť uvedenú v článku 5 smernice 77/249/EHS⁽¹⁾ z 22. marca 1977, v znení zmien, ktorá umožňuje členskému štátu uložiť povinnosť právnikovi vykonávajúcemu činnosť súvisiacu so zastupovaním klienta v súdnom konaní aby „pracoval[...] v spojení s právnikom, ktorý koná pred daným súdnym orgánom“ za všetkých okolností, kedy je účastník konania, ktorého má hostujúci právnik záujem v tomto konaní zastupovať, oprávnený vystupovať pred súdom bez právneho zastúpenia?
2. V prípade, ak bude odpoveď na prvú otázku záporná, na základe akých faktorov by mal vnútroštátny súd posúdiť, či je prípustné uložiť povinnosť pracovať v spojení s právnikom?
3. Konkrétne predstavovalo by uloženie obmedzenej povinnosti pracovať „v spojení s“ spôsobom opísaným vyššie v tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania primeraný zásah do slobody právnikov poskytovať služby tak, aby bol odôvodnený, so zreteľom na verejný záujem, do ktorého spadá tak potreba ochrany spotrebiteľov právnych služieb, ako aj potreba zabezpečenia riadneho výkonu spravodlivosti?
4. V prípade, ak bude odpoveď na tretiu otázku kladná, platí toto stanovisko za všetkých okolností a ak nie, aké faktory by mal vnútroštátny súd zohľadniť pri určovaní, či takúto povinnosť možno uložiť v konkrétnom prípade?

⁽¹⁾ Smernica Rady z 22. marca 1977 77/249/EHS na uľahčenie účinného výkonu slobody právnikov poskytovať služby (Ú. v. EÚ L 78, 1977, s. 17; Mim. vyd. 06/001, s. 52).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Paris (Francúzsko) 8. októbra 2019 – Moldavská republika/spoločnosť Komstroy, právna nástupkyňa spoločnosti Energoalians**(Vec C-741/19)**

(2019/C 413/41)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Paris

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Moldavská republika

Žalovaná: spoločnosť Komstroy, právna nástupkyňa spoločnosti Energoalians

Prejudiciálne otázky

- Má sa článok 1 (6) Zmluvy o energetickej charte vykladať v tom zmysle, že pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o predaji elektrickej energie, ktorá nezahŕňa žiadny vklad zo strany investora v hostiteľskom štáte, môže predstavovať „investíciu“ v zmysle tohto článku?
- Má sa článok 26 (1) Zmluvy o energetickej charte vykladať v tom zmysle, že nadobudnutie pohľadávky, ktorú vytvoril hospodársky subjekt, ktorý nepochádza zo žiadneho zmluvného štátu, investorom zmluvnej strany, predstavuje investíciu?
- Má sa článok 26 (1) Zmluvy o energetickej charte vykladať v tom zmysle, že pohľadávka patriaca investorovi a vyplývajúca zo zmluvy o predaji elektrickej energie, ktorá bola dodaná na hranicu hostiteľského štátu, môže predstavovať investíciu uskutočnenú v oblasti inej zmluvnej strany, ak investor nevykonával na území tejto inej zmluvnej strany žiadnu hospodársku činnosť?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski rajonen sad (Bulharsko) 10. októbra 2019 – PH, OI/„Eurobank Bulgaria“ AD

(Vec C-745/19)

(2019/C 413/42)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sofijski rajonen sad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: PH, OI

Žalovaná: „Eurobank Bulgaria“ AD

Prejudiciálne otázky

1. Ak sa preukáže, že ustanovenie o jednostrannej zmene úrokovej sadzby v zmluve o úvere uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom je nekalé, môže vnútroštátny súd vychádzať z toho, že úrok, ktorý sa má na základe zmluvy zaplatiť, bol (napriek opačnej dohode v pôvodnej zmluve) stanovený vo výške určenej v čase vyplatenia úveru?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Môže vôbec vnútroštátny súd v prípade existencie nekalej podmienky, ktorá zmluvnú pohyblivú úrokovú sadzbu nestanovuje podľa zákonnej metódy, priznať úroky?
3. Aký vplyv má na zodpovedanie prvých dvoch otázok okolnosť, že spotrebiteľ počas splácania úveru súhlasil s uplatnením metódy stanovenia úrokovej sadzby, ktorá neobsahuje nekalé podmienky?

Žaloba podaná 23. októbra 2019 – Európska komisia/Rakúska republika**(Vec C-787/19)**

(2019/C 413/43)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Jokubauskaitė a M. Wasmeier, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- rozhodol, že Rakúska republika si tým, že cestovné služby poskytované zdaniteľným osobám, ktoré ich využívajú na svoje podnikanie, vylučuje z právnej úpravy dane z pridanej hodnoty týkajúcej sa cestovných kancelárií, a tým, že cestovným kanceláriám v rozsahu, v akom sa na ne táto osobitná právna úprava uplatňuje, umožňuje, aby základ dane z pridanej hodnoty určili paušálne pre skupiny plnení a pre súbor plnení poskytnutých v určitom zdaňovacom časovom rámci, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 73, 306 až 310 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty⁽¹⁾;
- uložil Rakúskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa tvrdí, že rakúska právna úprava výpočtu dane z pridanej hodnoty v prípade cestovných služieb nie je v súlade so smernicou 2006/112. Táto smernica obsahuje v článkoch 306 až 310 osobitnú úpravu, podľa ktorej sa cestovné služby poskytnuté cestovnou kanceláriou zákazníkovi považujú za poskytnutie jednej služby. Rakúske právo sa od tejto úpravy neprípustne odkláňa.

Po prvé je neprípustné, aby boli z uplatňovania tejto osobitnej úpravy vyňaté zdaniteľné osoby, ktoré využívajú cestovné služby na svoje podnikanie. Už v rozsudku z 26. septembra 2013, Komisia/Španielsko (C-189/11, EU:C:2013:587), Súdny dvor rozhodol, že uvedená osobitná úprava sa použije nielen na plnenia určené súkromným konečným spotrebiteľom, ale tiež na plnenia určené podnikateľom, ktorí sú platiteľmi dane. Členské štáty nemajú možnosť túto úpravu obmedziť len na prvé uvedené plnenia. Súdny dvor to ešte raz potvrdil vo svojom rozsudku z 8. februára 2018, Komisia/Nemecko (C-380/16, EU:C:2018:76).

Po druhé metóda výpočtu stanovená v rakúskej právnej úprave dane z pridanej hodnoty je nezlučiteľná so smernicou 2006/112. Podľa článkov 73, 306 až 310 tejto smernice musí byť základ dane pre každú cestu určený zvlášť. Rakúske právo naproti tomu umožňuje paušálny výpočet marže pre „skupiny plnení“ a prípadne pre súbor ciest uskutočnených v určitom časovom rámci. Súdny dvor v uvedených rozsudkoch tiež rozhodol, že takéto paušalizovanie nekorešponduje so spoločným systémom dane z pridanej hodnoty.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Žaloba podaná 25. októbra 2019 – Európska komisia/Poľská republika**(Vec C-791/19)**

(2019/C 413/44)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kaléda, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

1. Rozhodnúť, že Poľská republika tým, že

- umožnila, aby boli súdne rozhodnutia kvalifikované ako disciplinárne priestupky sudcov všeobecných súdov [článok 107 ods. 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon o organizácii všeobecných súdov) a článok 97 ods. 1 a 3 ustawy o Sądzie Najwyższym (zákon o Najvyššom súde)],
- nezaistila nezávislosť a nestrannosť disciplinárnej komory Najvyššieho súdu, ktorej prináleží preskúmať rozhodnutia vydané v disciplinárnych konaniach vedených proti sudcom [článok 3 bod 5, článok 27 a článok 73 ods. 1 ustawy o Sądzie Najwyższym (zákon o Najvyššom súde), v spojení s článkom 9a ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa (zákon o Národnej rade súdnictva)],
- priznala predsedovi disciplinárnej komory Najvyššieho súdu diskrečnú právomoc určiť príslušný disciplinárny súd na prvom stupni vo veciach týkajúcich sa sudcov všeobecných súdov [článok 110 ods. 3 a článok 114 ods. 7 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon o organizácii všeobecných súdov)] a v dôsledku toho nezabezpečila, že disciplinárne veci budú preskúmané súdom „zriadeným zákonom“, a
- priznala ministrovi spravodlivosti právomoc vymenovať disciplinárneho zmocnenca ministerstva spravodlivosti [článok 112b ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon o organizácii všeobecných súdov)] a v dôsledku toho nezabezpečila, že disciplinárne veci týkajúce sa sudcov všeobecných súdov budú preskúmané v primeranej lehote a tým, že stanovila, že akty súvisiace s ustanovením právneho zástupcu a ujatím sa obhajoby týmto právnym zástupcom nemajú odkladný účinok na priebeh disciplinárneho konania [článok 113a ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon o organizácii všeobecných súdov)] a disciplinárny súd vedie konanie aj v prípade odôvodnenej neprítomnosti obvineného sudcu alebo jeho právneho zástupcu [článok 115a ods. 3 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon o organizácii všeobecných súdov)], a v dôsledku toho nezaistila právo obvinených sudcov všeobecných súdov na obhajobu,

porušila povinnosti, ktoré jej prináležia podľa článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEU, a tým, že

- umožnila, aby právo súdov podať Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania bolo obmedzené možnosťou začatie disciplinárneho konania,

porušila povinnosti, ktoré jej prináležia podľa článku 267 druhého a tretieho odseku ZFEÚ.

2) Uložiť Poľskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Po prvé Komisia v súvislosti s porušením článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEU tvrdí, že sporné ustanovenia i) umožňujú, aby obsah súdnych rozhodnutí mohol byť kvalifikovaný ako disciplinárny priestupok, ii) nezaručujú nezávislosť a nestrannosť disciplinárnej komory Najvyššieho súdu, ktorej prináleží preskúmanie rozhodnutí vydaných v disciplinárnych konaniach, iii) udeľujú predsedovi disciplinárnej komory Najvyššieho súdu diskrečnú právomoc pri vymenovaní príslušného prvostupňového disciplinárneho súdu vo veciach týkajúcich sa sudcov všeobecných súdov, a teda nezaručujú, aby disciplinárne veci boli prejednané súdom „zriadeným zákonom“, iv) nezaručujú, aby disciplinárne veci týkajúce sa sudcov všeobecných súdov boli prejednané v primeranej lehote a nezaručujú ani právo na obhajobu sudcu obvineného z disciplinárneho priestupku.

Po druhé Komisia v súvislosti s porušením článku 267 druhého a tretieho pododseku ZFEÚ tvrdí, že sporné vnútroštátne ustanovenia umožňujú, aby bolo právo súdov predkladať Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania obmedzené možnosťou začatia disciplinárneho konania.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia

(Vec T-586/14 RENV) ⁽¹⁾

(„Dumping – Dovozy solárneho skla s pôvodom v Číne – Článok 2 ods. 7 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 7 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2016/1036] – Trhovohospodárske zaobchádzanie – Pojem „výrazná deformácia výrobných nákladov a finančnej situácie podnikov“ – Daňové zvýhodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie“)

(2019/C 413/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Čína) (v zastúpení: Y. Melin, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Flynn a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Nemecko) (v zastúpení: R. MacLean, advokát)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 470/2014 z 13. mája 2014, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 142, 2014, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 470/2014 z 13. mája 2014, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, sa zrušuje.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, s výnimkou trov súvisiacich s vedľajším účastníctvom v konaní.
3. GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v súvislosti s jej vedľajším účastníctvom v konaní.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 372, 20.10.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Luxembursko a Fiat Chrysler Finance Europe/Komisia**(spojené veci T-755/15 a T-759/15) ⁽¹⁾****(„Štátna pomoc – Pomoc poskytnutá Luxemburskom – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom a ukladá sa povinnosť vrátenia – Daňové rozhodnutie (tax ruling) – Výhoda – Zásada obvyklých trhových podmienok – Selektívnosť – Predpoklad – Obmedzenie hospodárskej súťaže – Vrátenie“)**

(2019/C 413/46)

Jazyk konania: francúzština a angličtina

Účastníci konania

Žalobca vo veci T-755/15: Luxemburské veľkovojsvodstvo (v zastúpení: pôvodne D. Holderer a T. Uri, neskôr T. Uri, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci pôvodne D. Waelbroeck, S. Naudin a A. Steichen, neskôr D. Waelbroeck a A. Steichen, avocats)

Žalobkyňa vo veci T-759/15: Fiat Chrysler Finance Europe (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: J. Rodríguez, solicitor, G. Maisto a M. Engel, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: P.-J. Loewenthal a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobcu: Írsko (v zastúpení: vo veci T-755/15: pôvodne E. Creedon, G. Hodge a A. Joyce, neskôr G. Hodge, M. Browne a A. Joyce, a napokon A. Joyce a J. Quaney, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Gallagher, M. Collins, SC, B. Doherty a S. Kingston, barristers, a vo veci T-759/15: pôvodne E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan a A. Joyce, neskôr G. Hodge, K. Duggan, M. Browne a A. Joyce, a napokon A. Joyce a J. Quaney, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Collins, P. Gallagher, SC, S. Kingston a B. Doherty, barristers)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ o neplatnosť rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/2326 z 21. októbra 2015 o štátnej pomoci SA.38375 (2014/C ex 2014/NN), ktorú poskytlo Luxembursko spoločnosti Fiat (Ú. v. EÚ L 351, 2016, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Veci T-755/15 a T-759/15 sú spojené na účely rozsudku.
2. Žaloby sa zamietajú.
3. Luxemburské veľkovojsvodstvo znáša vlastné trovy konania a nahradí trovy konania vynaložené Európskou komisiou vo veci T-755/15.
4. Fiat Chrysler Finance Europe znáša vlastné trovy konania a nahradí trovy konania vynaložené Komisiou vo veci T-759/15.
5. Írsko znáša vlastné trovy konania.

(1) Ú. v. EÚ C 59, 15.2.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Holandsko a i./Komisia**(spojené veci T-760/15 a T-636/16) ⁽¹⁾**

(„Štátna pomoc – Pomoc poskytnutá Holandskom – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom a ukladá sa povinnosť vrátenia – Daňové rozhodnutie (tax ruling) – Prevodné ceny – Výpočet základu dane – Zásada obvyklých trhových podmienok – Výhoda – Referenčný systém – Daňová a procesná autonómia členských štátov“)

(2019/C 413/47)

Jazyk konania: holandčina a angličtina

Účastníci konania

Žalobca vo veci T-760/15: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree a M. Noort, neskôr M. Bulterman, M. de Ree a M. Noort, splnomocnení zástupcovia)

Žalobca vo veci T-636/15: Starbucks Corp. (Seattle, Washington, Spojené štáty), Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: S. Verschuur, M. Petite a M. Stroungi, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: vo veci T-760/15: pôvodne P.-J. Loewenthal a B. Stromsky, neskôr P.-J. Loewenthal a F. Tomat, splnomocnení zástupcovia, a vo veci T-636/16: P.-J. Loewenthal a F. Tomat, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobcu vo veci T-760/15: Írsko (v zastúpení: pôvodne E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan a A. Joyce, neskôr G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne a J. Quaney, agents, za právnej pomoci M. Collins, P. Gallagher, SC, a B. Doherty a S. Kingston, barristers)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ o neplatnosť rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/502 z 21. októbra 2015 o štátnej pomoci SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), ktorú Holandsko poskytlo spoločnosti Starbucks (Ú. v. EÚ L 83, 2017, s. 38).

Výrok rozsudku

1. Veci T-760/15 a T-636/16 sú spojené na účely rozsudku.
2. Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/502 z 21. októbra 2015 o štátnej pomoci SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), ktorú Holandsko poskytlo spoločnosti Starbucks, sa zrušuje.
3. Európska komisia znáša vlastné trovy konania a nahradí trovy konania vynaložené Holandským kráľovstvom, spoločnosťou Starbucks Corp. a spoločnosťou Starbucks Manufacturing Emea BV.
4. Írsko znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 59, 15.2.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – HSBC Holdings a i./Komisia(Vec T-105/17) ⁽¹⁾

(„Hospodárska súťaž – Kartely – Odvetvie úrokových derivátov denominovaných v eurách – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP – Manipulácia s medzibankovými referenčnými sadzbami Euribor – Výmena dôverných informácií – Obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa – Jediné a pokračujúce porušenie – Pokuty – Základná výška – Hodnota predaja – Článok 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Povinnosť odôvodnenia“)

(2019/C 413/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: HSBC Holdings plc (Londýn, Spojené kráľovstvo), HSBC Bank plc (Londýn), HSBC France (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor, a Y. Anselin a C. Angeli, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: M. Farley, B. Mongin a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Lask, barrister)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie C(2016) 8530 final zo 7. decembra 2016 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (Vec AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives), a na zmenu výšky pokuty uloženej žalobkyniam

Výrok rozsudku

1. Článok 2 písm. b) rozhodnutia Komisie C (2016) 8530 final zo 7. decembra 2016 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (Vec AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives) sa zrušuje.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.
3. HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc a HSBC France znášajú svoje vlastné trovy konania.
4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 112, 10.4.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – FVE Holýšov I a i./Komisia(Vec T-217/17) ⁽¹⁾

(„Štátna pomoc – Trh s elektrinou vyrábanou z obnoviteľných zdrojov – Opatrenia stanovujúce minimálnu cenu spätného nákupu elektriny vyrábanej z obnoviteľných zdrojov alebo priznávajúce bonus výrobcovi tejto elektriny – Úprava pôvodných opatrení – Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci po ukončení predbežného vyšetrovania vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ – Prijemcovia pomoci a akcionári príjemcov – Legitímna dôvera – Štátne zdroje – Právomoc Komisie posúdiť súlad opatrení s inými ustanoveniami práva Únie než sú ustanovenia týkajúce sa štátnej pomoci“)

(2019/C 413/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: FVE Holýšov I s. r. o. (Praha, Česká republika) a 27 ďalších žalobcov, ktorých mená sú uvedené v prílohe rozsudku (v zastúpení: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes a T. Herbold, advokats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Armati, P. Němečková a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller, O. Serdula a L. Dvořáková, splnomocnení zástupcovia), Španielske kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne A. Gavela Llopis, neskôr A. Rubio González a S. Centeno Huerta, splnomocnení zástupcovia), Cyperská republika (v zastúpení: E. Symeonidou a E. Zachariadou, splnomocnení zástupcovia), Slovenská republika (v zastúpení: B. Ricziová a M. Kianička, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 263 ZFEÚ na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie C(2016) 7827 final z 28. novembra 2016 súvisiaceho so štátnou pomocou SA.40171 (2015/NN), ktoré sa týkalo podpory výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 69, 2017, s. 2)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. FVE Holýšov I s. r. o. a ostatní žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Česká republika, Španielske kráľovstvo, Cyperská republika a Slovenská republika znášajú svoje vlastné náklady.

(1) Ú. v. EÚ C 202, 26.6.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Rumunsko/Komisia(Vec T-391/17) ⁽¹⁾

(„Inštitucionálne právo – Európska iniciatíva občanov – Ochrana národnostných a jazykových menšín – Posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti – Čiastočná registrácia – Zásada prenesenia právomocí – Neexistencia zjavného nedostatku legislatívnych právomocí Komisie – Povinnosť odôvodnenia – Článok 5 ods. 2 ZEÚ – Článok 4 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 211/2011 – Článok 296 ZFEÚ“)

(2019/C 413/50)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobca: Rumunsko (v zastúpení: pôvodne R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane a L. Lițu, neskôr C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu a C.-R. Canțar, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: H. Krämer, L. Radu Bouyon a H. Stancu, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Maďarsko (v zastúpení: M. Fehér, G. Koós a G. Tornyai, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/652 z 29. marca 2017 o navrhovanej iniciatíve občanov s názvom „Menšinový balíček – milión podpisov za rozmanitosť v Európe“ (Ú. v. EÚ L 92, 2017, s. 100)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Rumunsko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou vrátane trov týkajúcich sa konania o nariadení predbežného opatrenia.
3. Maďarsko znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 269, 14.8.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Printeos a i./Komisia(Vec T-466/17) ⁽¹⁾

(„Hospodárska súťaž – Kartely – Trh štandardných/katalógových obálok a špeciálnych obálok s potlačou – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Čiastočné zrušenie z dôvodu porušenia povinnosti odôvodnenia – Pozmeňujúce rozhodnutie – Postup urovnania – Pokuty – Základná suma – Výnimočná úprava – Horná hranica 10 % celkového obratu – Článok 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 - Zásada ne bis in idem – Právna istota – Legitímna dôvera – Rovnosť zaobchádzania – Kumulácia sankcií – Proporcionalita – Spravodlivé zaobchádzanie – Neobmedzená súdna právomoc“)

(2019/C 413/51)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyně: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španielsko), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Štokholm, Švédsko), Tompla France (Fleury-Mérogis, Francúzsko), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Nemecko) (v zastúpení: H. Brokelmann a P. Martínez-Lage Sobredo, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh, založený na článku 263 ZFEÚ, v prvom rade na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie C(2017) 4112 final zo 16. júna 2017, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie C(2014) 9295 final z 10. decembra 2014 týkajúce sa konania podľa článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky) a subsidiárne na zníženie pokuty, ktorá bola uložená žalobkyniam

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 318, 25.9.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – US/ECB(Vec T-780/17) ⁽¹⁾

(„Verejná služba – Zamestnanci ECB – Hodnotiaca správa za rok 2016 – Ročné prehodnocovania miezd a príplatkov – Zamietnutie rekvizície zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú – Povinnosť odôvodnenia – Zjavné nesprávne posúdenie“)

(2019/C 413/52)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: US (v zastúpení: L. Levi a A. Blot, avocats)

Žalovaná: Európska centrálna banka (v zastúpení: F. von Lindeiner a M. Rötting, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wagenbauer, avocat)

Predmet veci

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ a článku 50a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie jednak na zrušenie hodnotiacej správy žalobcu za rok 2016 a rozhodnutia o ročnom prehodnocovaní miezd a príplatkov za rok 2016, a jednak na náhradu škody, ktorá bola údajne žalobcovi spôsobená v nadväznosti na tieto akty

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. US je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 52, 12.2.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)

(Vec T-13/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie Crédit Mutuel – Absolútne dôvody zamietnutia – Opisný charakter – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Rozlišovacia spôsobilosť nadobudnutá používaním – Vzájomná žaloba – Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) a článok 7 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Článok 59 ods. 1 písm. a) a článok 51 ods. 2 nariadenia 2017/1001“)

(2019/C 413/53)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Francúzsko) (v zastúpení: A. Casalonga, F. Codevelle a C. Bercial Arias, avocats)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Confédération nationale du Crédit mutuel (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: B. Moreau-Margotin a M. Merli, avocats)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 8. novembra 2017 (vec R 1724/2016-5) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Crédit Mutuel Arkéa a Confédération nationale du Crédit mutuel

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 8. novembra 2017 (vec R 1724/2016-5) sa zrušuje v rozsahu, v akom sa rozhodlo, že sporná ochranná známka nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť používaním pre tovary a služby, pre ktoré bola opisná a nemala rozlišovaciu spôsobilosť

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.
3. Vzájomná žaloba sa zamietá.
4. Crédit Mutuel Arkéa znáša jednu tretinu svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť jednu tretinu trov konania, ktoré vznikli EUIPO a Confédération nationale du Crédit mutuel v súvislosti s konaním o hlavnej žalobe.
5. EUIPO znáša dve tretiny svojich vlastných trov konania a je povinný náhradu dve tretiny trov konania, ktoré vznikli žalobkyni v súvislosti s konaním o hlavnej žalobe.
6. Confédération nationale du Crédit mutuel znáša dve tretiny svojich vlastných trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s konaním o hlavnej žalobe, ako aj trovy, ktoré vznikli v súvislosti s konaním o vzájomnej žalobe.

(¹) Ú. v. EÚ C 94, 12.3.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – VF/ECB

(Vec T-39/18) (¹)

(„Verejná služba – Zamestnanci ECB – Hodnotiacia správa za rok 2016 – Ročné prehodnocovania miezd a príplatkov – Zamietnutie rekvalifikácie zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie – Zásada riadnej správy veci verejných“)

(2019/C 413/54)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: VF (v zastúpení: L. Levi a A. Blot, avocats)

Žalovaná: Európska centrálna banka (v zastúpení: F. von Lindeiner a M. Rötting, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wagenbauer, avocat)

Predmet veci

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ a článku 50a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie jednak na zrušenie po prvé na rozhodnutia o ročnom prehodnocovaní miezd a príplatkov za rok 2016, a po druhé rozhodnutia o nevykonaní rekvalifikácie zmluvy žalobcu na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú, a jednak na náhradu škody, ktorá bola údajne žalobcovi spôsobená v nadväznosti na tieto akty

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. VF je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Tvar elipsovitej fľaše)(Vec T-68/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška trojrozmernej ochrannej známky Európskej únie – Tvar elipsovitej fľaše, ktorá je vypuklá a sploštená vpredu a vzadu – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 413/55)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fränkischer Weinbauverband eV (Würzburg, Nemecko) (v zastúpení: L. Petri a M. Gilch, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: W. Schramek, M. Fischer a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. decembra 2017 (vec R 413/2017-4) týkajúcej sa prihlášky trojrozmerného označenia pozostávajúceho z tvaru elipsovitej fľaše, ktorá je vypuklá a sploštená vpredu a vzadu, ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Fränkischer Weinbauverband eV je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Skútre)(Vec T-219/18) ⁽¹⁾

(„Dizajn Spoločenstva – Konanie o výmaze – Zapísaný dizajn Spoločenstva predstavujúci skúter – Skorší dizajn Spoločenstva – Dôvod výmazu – Osobitý charakter – Odlišný celkový dojem – Informovaný užívateľ – Článok 6 a článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 6/2002 – Výklad v súlade s článkom 6 nariadenia č. 6/2002 – Neexistencia používania nezapísanej staršej národnej trojrozmernej ochrannej známky v zapísanom dizajne – Článok 25 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 6/2002 – Neexistencia neoprávneného použitia diela chráneného podľa autorského práva členského štátu v zapísanom dizajne – Článok 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002“)

(2019/C 413/56)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Taliansko) (v zastúpení: F. Jacobacci, B. La Tella a B. Lucchetti, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini a J. Crespo Carrillo, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Čína) (v zastúpení: M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea a M. Balestriero, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 19. januára 2018 (vec R 1496/2015–3) týkajúcej sa konania o výmaze medzi spoločnosťami Piaggio & C. a Zhejiang Zhongneng Industry Group

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Piaggio & C. SpA je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 182, 28.5.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – US/ECB

(Vec T-255/18) (¹)

(„Verejná služba – Zamestnanci ECB – Zmluva na dobu určitú – Zamietnutie rekvalifikácie zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie“)

(2019/C 413/57)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: US (v zastúpení: L. Levi a A. Blot, avocats)

Žalovaná: Európska centrálna banka (v zastúpení: F. von Lindeiner a M. Rötting, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wägenbaur, avocat)

Predmet veci

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ a článku 50a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie jednak na zrušenie rozhodnutia ECB o zamietnutí rekvalifikácie zmluvy žalobcu na zmluvu na dobu neurčitú a jednak na náhradu škody, ktorá bola údajne žalobcovi spôsobená v nadväznosti na toto rozhodnutie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. US je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 231, 2.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Volvo Trademark/EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS)(Vec T-356/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Náietkové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie V V-WHEELS – Staršie obrazové ochranné známky Európskej únie, staršie obrazové národné ochranné známky a staršie nezapísané obrazové ochranné známky VOLVO – Relatívny dôvod zamietnutia – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 413/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Švédsko) (v zastúpení: T. Dolde, advokát a M. Hawkins, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Bonne a H. O'Neil, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Fínsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 21. marca 2018 (vec R 1852/2017-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami Volvo Trademark Holding a Paalupaikka

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 21. marca 2018 (vec R 1852/2017-4) sa zrušuje.
2. EUIPO je povinný nahradiť trovy konania vrátane nevyhnutných trov vynaložených spoločnosťou Volvo Trademark Holding AB na účely konania pred odvolacím senátom EUIPO.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 268, 30.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – Multifit/EUIPO (real nature)(Vec T-458/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie real nature – Absolútne dôvody zamietnutia – Opisný charakter – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 413/59)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Nemecko) (v zastúpení: N. Weber a P. Gentili, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Walicka a M. Fischer, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 28. mája 2018 (vec R 2650/2017-2) týkajúcej sa prihlášky slovného označenia real nature ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 28. mája 2018 (vec R 2650/2017-2) sa zrušuje v rozsahu, v akom bola zamietnutá prihláška slovného označenia real nature ako ochrannej známke Európskej únie pre služby „reklama; marketing; organizačné a podnikové hospodárske poradenstvo pre franchisingové koncepty; sprostredkovanie hospodárskeho know-how (franchising)“ patriace do triedy 35 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.
3. Multifit Tiernahrungs GmbH znáša svoje vlastné trovy a je povinná nahradiť dve tretiny trov konania EUIPO. EUIPO znáša tretinu svojich vlastných trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 319, 10.9.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro)

(Vec T-492/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie Scanner Pro – Absolútny dôvod zamietnutia – Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním – Článok 7 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 413/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Igor Zhadanov (Odesa, Ukrajina) (v zastúpení: P. Olson, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 6. júna 2018 (vec R 1812/2017-2) týkajúcej sa prihlášky slovného označenia Scanner Pro ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Igor Zhadanov je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 352, 1.10.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – Francúzsko/Komisia

(Vec T-507/18) (¹)

(„EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Výdavky Francúzska v rámci program osobitných alternatív pre odľahlosť a ostrovny charakter (POSEI) – Nesprávne účtovanie určitých zásielok banánov (rozpočtové roky 2013 až 2016) – Paušálna finančná oprava“)

(2019/C 413/61)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francúzska republika (v zastúpení: F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière a C. Mosser, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: A. Lewis a J. Aquilina, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2018/873 z 13. júna 2018, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 152, 2018, s. 29) v rozsahu, v akom uplatňuje na Francúzsku republiku paušálnu opravu vo výške 5 % rovnajúcu sa celkovej sume 1 945 435,39 eura, pokiaľ ide o opatrenia s názvom „Ostatná priama pomoc – POSEI“ z dôvodu „[n]esprávneho účtovania určitých zásielok banánov“ za rozpočtové roky 2013 až 2016

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 392, 29.10.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – Reaktor Group/EUIPO (REAKTOR)(Vec T-650/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie REAKTOR – Absolútne dôvody zamietnutia – Neexistencia opisného charakteru – Rozlišovacia spôsobilosť – Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Priama a konkrétna súvislosť s výrobkami a službami uvedenými v prihláške ochrannnej známky“)

(2019/C 413/62)

Jazyk konania: fínčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Reaktor Group Oy (Helsinki, Fínsko) (v zastúpení: L. Laaksonen, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: K. Kompari, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 27. augusta 2018 (vec R 2626/2017-2) týkajúcej sa prihlášky slovného označenia REAKTOR ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 27. augusta 2018 (vec R 2626/2017-2) sa zamietá v rozsahu, v akom v ňom odvolací senát zamietol odvolanie žalobkyne na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia 2017/1001.
2. EUIPO je povinný nahradiť trovy konania, vrátane nutných výdavkov vynaložených spoločnosťou Reaktor Group Oy na účely konania pred odvolacím senátom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 16, 14.1.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – von Blumenthal a i./EIB(Vec T-553/16) ⁽¹⁾

(„Verejná služba – Zamestnanci EIB – Odmena – Ročná úprava schémy základných platov – Metóda výpočtu – Zánik predmetu konania – Zastavenie konania“)

(2019/C 413/63)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Henry von Blumenthal (Bergem, Luxembursko) a ďalších 369 žalobcov, ktorých mená sú uvedené v prílohe uznesenia (v zastúpení: L. Levi, avocat)

Žalovaná: Európska investičná banka (v zastúpení: T. Gilliams, G. Faedo a J. Klein, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát)

Predmet veci

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ a článku 50a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie jednak na zrušenie rozhodnutí obsiahnutých vo výplatných listinách za mesiac február 2015 a neskoršie mesiace, prostredníctvom ktorých sa na žalobcov uplatňuje rozhodnutie správnej rady EIB zo 16. decembra 2014 a rozhodnutie predstavenstva EIB zo 4. februára 2015, ako aj článku uverejneného on-line 6. februára 2015 a oznamu z 10. februára 2015, ktorým sa zamestnanci informujú o prijatí posledného uvedeného rozhodnutia, a jednak na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorá mala žalobcom vzniknúť

Výrok

1. Späťvzatie žaloby zo strany Dominiqua Courbina sa berie na vedomie.
2. Konanie o žalobe, ktorú podal Henry von Blumenthal a ďalší žalobcovia okrem Dominiqua Courbina, ktorých mená sú uvedené v prílohe, sa zastavuje.
3. Európska investičná banka (EIB) je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2015 (vec pôvodne zapísaná do registra Súdu pre verejnú službu Európskej únie pod číslom F-78/15 a postúpená Všeobecnému súdu Európskej únie 1.9.2016).

Uznesenie Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump)

(Vec T-746/17) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania – Článok 137 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu – Súdne výdavky, ktorým možno predísť – Článok 139 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu“)

(2019/C 413/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: TrekStor Ltd (Hongkong, Čína) (v zastúpení: O. Spieker, M. Alber a A. Schönfleisch, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: E. Markakis a D. Walicka, neskôr E. Markakis, A. Söder a H. O'Neill)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Petersenn, advokát, a I. Fowler, solicitor)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 12. septembra 2017 (vec R 2236/2016-4) týkajúcej sa konania vo veci zrušenia medzi spoločnosťami Beats Electronics a TrekStor

Výrok

1. Konanie o žalobách sa zastavuje.
2. TrekStor Ltd a Beats Electronics LLC znášajú svoje vlastné trovy konania a každá z nich je povinná nahradiť polovicu trov konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).
3. TrekStor a Beats Electronics sú povinné zaplatiť Všeobecnému súdu, každá jednotlivu, sumu 2 500 eur podľa článku 139 písm. a) jeho rokovacieho poriadku.

(¹) Ú. v. EÚ C 32, 29.1.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – TrekStor a Beats Electronics/EUIPO – Beats Electronics a TrekStor (iBeat)

(spojené veci T-748/17 a T-770/17) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania – Článok 137 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu – Súdne výdavky, ktorým možno predísť – Článok 139 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu“)

(2019/C 413/65)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa vo veci T-748/17: TrekStor Ltd (Hongkong, Čína) (v zastúpení: O. Spieker, M. Alber a A. Schönfleisch, advokáti)

Žalobkyňa vo veci T-770/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Petersenn, advokát, a I. Fowler, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení vo veci T-748/17: pôvodne E. Markakis a D. Walicka, neskôr E. Markakis, A. Söder a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia, a vo veci T-770/17: pôvodne A. Söder a D. Walicka, neskôr A. Söder, K. Markakis a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom vo veci T-748/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Petersenn, advokát, a I. Fowler, solicitor)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom vo veci T-770/17: TrekStor Ltd (Hongkong, Čína) (v zastúpení: O. Spieker, M. Alber a A. Schönfleisch, advokáti)

Predmet veci

Žaloby podané proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 12. septembra 2017 (spojené veci R 2175/2016-4 a R 2213/2016-4) týkajúceho sa konania vo veci zrušenia medzi spoločnosťami Beats Electronics a TrekStor

Výrok

1. Konanie o žalobách sa zastavuje.
2. TrekStor Ltd a Beats Electronics LLC znášajú svoje vlastné trovy konania a každá z nich je povinná nahradiť polovicu trov konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).
3. TrekStor a Beats Electronics sú povinné zaplatiť Všeobecnému súdu, každá jednotlivo, sumu 2 500 eur podľa článku 139 písm. a) jeho rokovacieho poriadku.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)

(Vec T-749/17) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Späťvzatie návrhu na výmaz – Zastavenie konania – Článok 137 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu – Súdne výdavky, ktorým možno predísť – Článok 139 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu“)

(2019/C 413/66)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: TrekStor Ltd (Hongkong, Čína) (v zastúpení: O. Spieker, M. Alber a A. Schönfleisch, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: pôvodne E. Markakis a D. Walicka, neskôr E. Markakis, A. Söder a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Petersenn, advokát, a I. Fowler, solicitor)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 12. septembra 2017 (vec R 2236/2016-4) týkajúcej sa konania vo veci zrušenia medzi spoločnosťami Beats Electronics a TrekStor

Výrok

1. Konanie o žalobách sa zastavuje.
2. TrekStor Ltd a Beats Electronics LLC znášajú svoje vlastné trovy konania a každá z nich je povinná nahradiť polovicu trov konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).
3. TrekStor a Beats Electronics sú povinné zaplatiť Všeobecnému súdu, každá jednotlivo, sumu 2 500 eur podľa článku 139 písm. a) jeho rokovacieho poriadku.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 13. septembra 2019 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland/Komisia**(Vec T-566/19 R)****(„Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Štátna pomoc – Predĺženie lehoty – Nedostatok záujmu“)**

(2019/C 413/67)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Scandlines Danmark ApS (Kodaň, Dánsko), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: L. Sandberg-Mørch, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: C. Georgieva-Kecsmar a S. Noë, splnomocnení zástupcovia)

Predmet vec

Návrh podaný na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ, ktorým sa navrhuje pozastavenie konania vo veci formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci SA.39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Dánsko – Financovanie projektu pevného spojenia cez oblasť Fehmarn, (Ú. v. EÚ C 226, 2019, s. 5).

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežných opatrení sa zamietá.
2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Žaloba podaná 10. septembra 2019 – ENIL Brussels Office a i./Komisia**(Vec T-613/19)**

(2019/C 413/68)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office) (Brusel, Belgicko), Validity Foundation (Budapešť, Maďarsko), Center for Independent Living - Sofia (Sofia, Bulharsko) (v zastúpení: B. Van Vooren a Ł. Gorywoda, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil akt Európskej komisie o zamietnutí prerušenia plynutia lehôt na platby, alebo pozastavenie platieb spojených s výzvou na predkladanie návrhov BG16RFOP001-5 002, „Podpora deinštitucionalizácie služieb pre seniorov a ľudí s postihnutím“ podľa Prioritnej osi 5 „Regionálna sociálna infraštruktúra“ operačného programu „Rastúce regióny“,

— uložil žalovanej povinnosť zaplatiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že pravidlá o aktívnej legitimácii pre napadnutie ilegálneho aktu inštitúcií EÚ sú diskriminačné z dôvodu neplatnosti v spojení so základným právom na účinnú súdnu ochranu.
 - Žalobkyne uvádzajú, že Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím predvída žalobu tretej strany a postavenie žalobkyní je dostatočne reprezentatívne na podanie žaloby na ochranu osôb, ktoré sa nemôžu brániť samé proti diskriminácii vyplývajúcej z rozhodnutia Komisie neprerušit' plynutie lehôt na platby, alebo pozastaviť platby spojené s predmetnou výzvou na predkladanie návrhov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnutý akt má vplyv na právne postavenie jasne identifikovanej skupiny osôb, ktoré nie sú schopné samé sa zastupovať pred súdom. Tento žalobný dôvod sa rozdeľuje na dve časti:
 - Napadnutý akt sa priamo a individuálne dotýka uzavretej skupiny 1 020 osôb s postihnutím, ktorá sa nachádza v Bulharsku.
 - Uvedená skupina osôb sa nemôže sama zastupovať na súde.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že prijatím napadnutého aktu žalovaná porušila svoje povinnosti vyplývajúce po prvé z nariadenia (EÚ) 1303/2013 ⁽¹⁾ a, po druhé, z Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím a z Charty základných práv Európskej únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 320).

Žaloba podaná 26. septembra 2019 – Nike European Operations Netherlands BV a Converse Netherlands BV/Komisia

(Vec T-648/19)

(2019/C 413/69)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Holandsko) a Converse Netherlands BV (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: R. Martens and D. Colgan, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- v celom rozsahu zrušil napadnuté rozhodnutie o začatí konania, t. j. rozhodnutie Komisie z 10. januára 2019 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v prípade štátnej pomoci SA.51284 (2018/NN) – Holandsko – Možná štátna pomoc v prospech spoločnosti Nike ⁽¹⁾, a

— uložil Komisii povinnosť nahradiť všetky trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, článku 108 ods. 2 ZFEÚ, článku 1 písm. d) a e) a článku 6 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 ⁽¹⁾ stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 ZFEÚ, článku 41 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie, zásady riadnej správy vecí verejných a zásady rovnosti zaobchádzania, a to prostredníctvom nesprávneho právneho posúdenia pri predbežnom posúdení charakteru sporných opatrení ako pomoci.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 107 ods. 1, článku 108 ods. 2, článku 296 ods. 2 ZFEÚ, článku 41 ods. 1 a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie a článku 6 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 ZFEÚ, a to tým, že nebolo uvedené dostatočné odôvodnenie pre konštatovanie, že sporné opatrenia spĺňajú všetky prvky štátnej pomoci, najmä pokiaľ ide o otázku, prečo by sa mali považovať za selektívne.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 296 ods. 2 ZFEÚ, článku 41 ods. 1 a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie a článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 ZFEÚ, a to predčasným začatím formálneho zisťovania a nedostatočným odôvodnením existencie štátnej pomoci, pričom neexistovali žiadne ťažkosti v pokračovaní v predbežnom vyšetrení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 226, 2019, s. 31.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 30. septembra 2019 – Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)

(Vec T-663/19)

(2019/C 413/70)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Spojené štáty) (v zastúpení: J. Moss, Barrister)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Záhreb, Chorvátsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa v konaní na Všeobecnom súde

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie MONOPOLY – ochranná známka Európskej únie č. 9 071 961

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. júla 2019 vo veci R 1849/2017-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou.

Uvádzané žalobné dôvody

- nesprávne uplatnenie článku 59 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces.

Žaloba podaná 9. októbra 2019 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Ornuia (KERRYMAID)

(Vec T-693/19)

(2019/C 413/71)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Ornuia Co-operative Ltd (Dublin, Írsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa na Všeobecnom súde.

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie KERRYMAID – prihláška č. 10 083 251.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 23. júla 2019 vo veci R 2473/2013-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom bolo zamietnuté odvolanie podané žalobkyňou voči rozhodnutiu z 22. októbra 2013 námietkového oddelenia vo veci B 1 938 417,
- zamietol námietku podanú Ornuia Co-operative Ltd proti prihláške ochrannej známky EÚ KERRYMAID, č. 10 083 251,

- uložil EUIPO a Ornuia Co-operative Ltd, v prípade, že bude pripustený do konania ako účastník konania, povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 14. októbra 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)

(Vec T-696/19)

(2019/C 413/72)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalem, Izrael) (v zastúpení: J. Bogatz a Y. Stone, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie Moins de migraine pour vivre mieux – prihláška č. 17 942 393

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piatego odvolacieho senátu EUIPO z 12. augusta 2019 vo veci R 778/2019-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou.

Uvádzaný žalobný dôvod

porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 14. októbra 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)**(Vec T-697/19)**

(2019/C 413/73)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalem, Izrael) (v zastúpení: J. Bogatz a Y. Stone, lawyers)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Dotknutá sporná ochranná známka:* slovná ochranná známka Európskej únie Weniger Migräne. Mehr vom Leben – prihláška č. 17 942 400*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 12. augusta 2019 vo veci R 779/2019-5**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou.

Uvádzaný žalobný dôvod

porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 15. októbra 2019 – GV/Komisia**(Vec T-705/19)**

(2019/C 413/74)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* GV (v zastúpení: B.-H. Vincent, avocat)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- prejednal túto vec prednostne,

- zrušil rozhodnutie z 26. júla 2019 vedené pod číslom R/213/19, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o pomoc,
- uložil AIPN povinnosť prijať akékoľvek opatrenie týkajúce sa preloženia, ktorým by bol žalobca preložený z DG EAC, pričom by si ponechal rovnakú platovú triedu a skutočné miesto výkonu služby v Bruseli s cieľom zamedziť akejkoľvek rodinnej alebo súkromnej ujme,
- uložil Komisii povinnosť zaplatiť predbežnú čiastku vo výške 13 018 eur navýšenú o úroky ako náhradu majetkovej ujmy a 250 eur denne od 1. januára 2018 do vyhlásenia rozsudku v tejto veci ako náhradu nemajetkovej ujmy,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania podľa rokovacieho poriadku.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 24 služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“), zásady riadnej správy a povinnosti starostlivosti. V tomto ohľade žalobca uvádza, že Komisia zamietla jeho žiadosť o pomoc, nevykonala žiadny vyšetrovací úkon a vybavovala jeho žiadosť pomaly, byrokraticky a neprimerane.
2. Druhý žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 12a služobného poriadku v rozsahu, v akom Komisia mala kvalifikovať ako obťažovanie okolnosti, na ktorých je založená žiadosť o pomoc.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 7 služobného poriadku. Žalobca vytýka Komisii, že nedodržala potrebnú rovnováhu medzi záujmom služby a záujmom dotknutého úradníka.
4. Štvrtý žalobný dôvod vychádza z článku 270 ZFEÚ a článku 91 služobného poriadku. Žalobca v tomto ohľade uvádza, že Únia má povinnosť nahradiť ujmu svojim zamestnancom spôsobenú akýmkoľvek protiprávnym konaním, ktorého sa dopustila ako zamestnávateľ, pričom nie je potrebné preukázať dostatočne závažné porušenie. Podľa žalobcu skutočnosti, na ktorých je založená žiadosť o pomoc, predstavujú protiprávne konanie, ktorého sa Únia dopustila ako zamestnávateľ a vedú k vzniku povinnosti nahradiť majetkovú a nemajetkovú ujmu, teda náklady na lekársku a právnu pomoc, ako aj utrpenie spôsobené v dotknutom období.
5. Piaty žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 47 Charty základných práv Európskej únie, z dôvodu, že konania týkajúce sa žiadosti o preloženie si už na základe svojej povahy vyžadujú bezodkladné rozhodnutie.

Žaloba podaná 16. októbra 2019 – FF&GB/EUIPO (ONE – OFF)

(Vec T-707/19)

(2019/C 413/75)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: FF&GB Srl (Mantova, Taliansko) (v zastúpení: M. Locatelli, avvocato)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis obrazovej ochrannej známky označujúci Európsku úniu ONE-OFF – prihláška č. 17 933 041

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 12/08/2019 vo veci R 239/2019-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vyhlásil, že ochranná známka ONE-OFF môže byť zapísaná ako ochranná známka Európskej únie pre výrobky v triedach 18 a 25, ako sú uvedené v prihláške č. 17 933 041,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001,
- porušenie zásady koherentnosti a rovnosti zaobchádzania.

Žaloba podaná 21. októbra 2019 – GW/Dvor audítorov

(Vec T-709/19)

(2019/C 413/76)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: GW (v zastúpení: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaný: Európsky dvor audítorov

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskeho dvora audítorov z 22. mája 2019, ktorým sa zamietajú žiadosti obrátiť sa na posudkovú komisiu s cieľom zistiť vývoj jeho zdravotného stavu a stanoviť spôsoby lekárskeho prehliadok po invalidite,
- uložil Dvoru audítorov povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 15 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie z dôvodu, že tento článok stanovuje pre inštitúciu iba možnosť a nie povinnosť v pravidelných intervaloch vyšetriť úradníka poberajúceho príspevok v invalidite s cieľom ubezpečiť sa, že stále spĺňa požadované podmienky na poberanie tohto príspevku.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení záveru kolégia vedúcich administratívy č. 273/15 z 25. februára 2016 týkajúceho sa lekárskeho vyšetrenia po vyhlásení invalidity v rozsahu, v akom stanovuje, že lekár inštitúcie môže vo výnimočných prípadoch prijať správu ošetrojúceho lekára alebo nevykonať vyšetrenie, pokiaľ stav vedúci k invalidite neodôvodňuje vyšetrenie na účely posúdenia možnosti návratu do práce.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti náležitej starostlivosti. Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že inštitúcia je povinná vziať do úvahy stanoviská ošetrojúceho lekára a povereného lekára z 23. a 24. augusta 2017, psychológa z 26. septembra 2019 a ošetrojúceho lekára z 11. októbra 2019.

Žaloba podaná 18. októbra 2019 – Ashworth/Parlament

(Vec T-720/19)

(2019/C 413/77)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Richard Ashworth (Lingfield, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: A. Schmitt a A. Waisse, avocats)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

rozhodol, že

- táto žaloba je prípustná,
- v prípade potreby, ako opatrenie na zabezpečenie priebehu konania alebo ako opatrenie na vykonanie dokazovania v danom prípade sa ukladá Európskemu parlamentu, aby predložil stanoviská právnej služby Európskeho parlamentu, ktoré boli pravdepodobne vydané 16. júla 2018 a 3. decembra 2018, pretože nie sú známe presné dátumy, avšak v každom prípade to bolo pred prijatím rozhodnutia predsedníctva Parlamentu z 10. decembra 2018, ktorým sa menia vykonávacie pravidlá k štatútu poslancov Európskeho parlamentu (Ú. v. EÚ C 466, 2018, s. 8, ďalej len „vykonávacie pravidlá“),
- napadnuté individuálne rozhodnutie doručené žalobcovi oddelením „Odmeny a práva poslancov v oblasti sociálneho zabezpečenia“ Generálneho riaditeľstva Európskeho parlamentu pre financie, týkajúce sa práv žalobcu na jeho doplnkový (dobrovoľný) dôchodok za mesiac september 2019, sa zrušuje na základe článku 263 ZFEÚ v rozsahu, v akom sa ním ukladá osobitný odvod vo výške 5 % nominálnej výšky doplnkového (dobrovoľného) dôchodku, na ktorý žalobcovi vznikol nárok, ako bol zavedený vyššie uvedeným rozhodnutím predsedníctva z 10. decembra 2018,
- rozhodnutie prijaté predsedníctvom Európskeho parlamentu z 10. decembra 2018 uvedené vyššie sa vyhlasuje za neuplatniteľné na základe článku 277 ZFEÚ v rozsahu, v akom sa ním mení článok 76 vykonávacích opatrení štatútu poslancov Európskeho parlamentu a konkrétnejšie v rozsahu, v akom sa ním ukladá osobitný odvod vo výške 5 % nominálnej výšky doplnkového (dobrovoľného) dôchodku, na ktorý žalobcovi vznikol nárok od 1. januára 2019,

— uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci *predsedníctva ratione materiae*.

— pri prijímaní rozhodnutia predsedníctva z 10. decembra 2018 (ďalej len „rozhodnutie predsedníctva“) bol porušený štatút poslancov Európskeho parlamentu prijatý rozhodnutím Európskeho parlamentu 2005/684/ES, Euratom z 28. septembra 2005 (Ú. v. EÚ L 262, 2005, s. 1) (ďalej len „štatút“). Napadnutý akt je okrem toho v rozpore s ustanoveniami článku 27 štatútu, ktorý ukladá povinnosť zachovávať „nadobudnuté práva“ a „budúce nároky“,

— rozhodnutie predsedníctva ukladá novú daň zavedením osobitného odvodu vo výške 5 % z nominálnej sumy dôchodkov, hoci zavedenie dane nepatrí do právomoci predsedníctva podľa článku 223 ods. 1 písm. 2 ZFEÚ.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení podstatných náležitostí.

— predsedníctvu sa vytýka, že pri prijatí svojho rozhodnutia nedodržalo platné pravidlá uložené článkom 223 ZFEÚ,

— rozhodnutie predsedníctva je nedostatočne odôvodnené a tým porušuje povinnosť uviesť odôvodnenie upravenú v článku 296 druhom odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení nadobudnutých práv a budúcich nárokov a zásady legitímnej dôvery.

— rozhodnutie predsedníctva porušuje nadobudnuté práva a budúce nároky vyplývajúce zo všeobecných právnych zásad a zo štatútu, ktorý výslovne stanovuje, že budú zachované v plnom rozsahu (článok 27),

— rozhodnutie predsedníctva porušuje zásadu legitímnej dôvery.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality a zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.

— porušenia práv žalobcu sú neprimerané vo vzťahu k cieľom sledovaným rozhodnutím predsedníctva,

— rozhodnutie predsedníctva je potrebné zrušiť, lebo porušuje zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení zásady právnej istoty a neexistencie prechodných opatrení.

— rozhodnutie predsedníctva porušuje zásadu právnej istoty, pretože má nezákonné retroaktívne účinky,

— rozhodnutie predsedníctva porušuje zásadu právnej istoty, pretože nestanovilo prechodné opatrenia.

Uznesenie Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – Trifolio-M a i./EFSA**(Vec T-675/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/78)

Jazyk konania: angličtina

Predseda štvrtej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 – BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 (nacon)**(Vec T-287/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/79)

Jazyk konania: angličtina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 220, 1.7.2019.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 20. septembra 2019 – CupoNation/EUIPO (Cyber Monday)**(Vec T-494/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/80)

Jazyk konania: nemčina

Predseda Všeobecného súdu nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK